

FÖRSVARSAADVOKATERNA

STOCKHOLM

Till

Svea hovrätt

ÖVERKLAGANDE

KLAGANDE

Andreas Niklasson, 830221-0078

Adress enligt domen

OMBUD OCH

OFFENTLIG FÖRSVARARE

Advokaten Johan Eriksson

Försvarsadvokaterna

Box 12107

102 23 Stockholm

MOTPART

Kammaråklagaren Karin Bergstrand

Kammaråklagaren Hans-Jörgen Hanström

Kammaråklagaren Chatrine Rudström

Åklagarmyndigheten

Internationella åklagarkammaren i Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Stockholms tingsrätts, avd 4,

dom 2013-03-08 i mål nr B 9799-10

samt beslut av den 14 september 2012 och den 19 oktober 2012.

SAKEN

Försök till grovt narkotikabrott m.m.

ADVOKAT: JOHAN ERIKSSON CLEA SANGBORN BJÖRN SANDIN TOBIAS FÄLTH JOHAN ÅKERMARK JENS LAPIDUS
LINA HOLMGREN DANIEL MARCUS-AGHA MIKAEL FREDBLAD
BITRÄDANDE JURIST: PEHR AMRÉN ROBIN SÖDER SIMON BERGSTRÖM

INFO@FORSVAR.SE

HANTVERKARGATAN 78 Box 12107 102 23 STOCKHOLM
TELEFON: 08-545 701 30 FAX: 08-545 701 39 Org.Nr 969682-9994

I egenskap av ombud och offentlig försvarare för Andreas Niklasson, fullmaktshandling bilägges, får jag härmed överklaga tingsrättens rubricerade dom och därvid i första hand yrka att hovrätten på grund av rättegångsfel undanröjer tingsrättens dom utom såvitt avser ersättning till offentlig försvarare och återförvisar målet till förnyad handläggning i tingsrätten.

I andra hand yrkar Andreas Niklasson att hovrätten med ändring av tingsrättens dom helt frikänner Andreas Niklasson från ansvar. Under alla omständigheter yrkar denne nedsättning av det utdömda fängelsestraffet.

BAKGRUND

Tingsrätten har funnit att Andreas Niklasson skall dömas för försök till grovt narkotikabrott och försök till grov narkotikasmuggling enligt åtalet.

Tingsrättens bedömning avseende åtalspunkten 4 inleds på sid. 107 i domen enligt följande:

"Förundersökningen inleddes i slutet av år 2008. Misstänkt målperson var i första hand Jonas Falk. Förundersökningen har bedrivits i internationell samverkan. Bevisningen består i övervägande del av hemlig telefonavlyssning och av mejl som påträffats i samband med tömning av Mauritz Anderssons datorer. En utgångspunkt är också att det är ostridigt att Mauritz Andersson vidtagit avancerade, i vart fall, förberedelser för att kunna ta emot ett stort kokainparti på sin segelbåt på Karibiska havet för transport till Europa. Det är också ostridigt att Mauritz Andersson, i samband med själva leveransen på havet skulle ske, fick instruktioner från en eller flera personer som skickat meddelanden från en mejl-adress som benämns "Pol Pott". Det är en nyckelfråga om vem eller vilka som står bakom dessa mejl.

I mejlväxlingarna finns också referenser till en person som benämns som "Kinamannen" eller "Kina". Åklagaren har påstått att detta är Jonas Falk. Åklagaren har påstått att det huvudsakligen är Andreas Niklasson som stått bakom Pol Pott-mejlen till Mauritz Andersson. Åklagaren har också påstått att Jonas Falk varit huvudman i förhållande till både Mauritz Andersson och Andreas Niklasson. Åklagaren har dessutom gjort gällande att Tony Edlund medverkat genom att överlämna pengar till Mauritz Andersson för delfinansiering av den båt, "Solero", som Mauritz Andersson förvärvade och avsåg att använda vid tillfället.

Den 16 juli 2009 gjorde personal från det brittiska örlogsfartyget "HMS Iron Duke" ett tillslag mot en "speedboat" i Karibiska havet. På denna båt anträffades 713 kg kokain. Åklagaren

har gjort gällande att det var detta narkotikaparti som var ämnat för Mauritz Anderssons segelbåt.

Vid denna tid, årsskiftet 2008/2009, hade Mauritz Andersson och Jonas Falk känt varandra sedan flera år tillbaka. Såvitt framkommit kände Jonas Falk och Andreas Niklasson inte varandra sedan tidigare. Andreas Niklasson och Tony Edlund har vuxit upp i samma stad och har känt varandra sedan de var barn."

Under rubriken Inköpet av Solero konstaterar tingsrätten på sid 114 följande:

"Sammanfattningsvis finner tingsrätten det styrkt att Mauritz Andersson förvärvat segelbåten Solero i vart fall delvis för annan/andras räkning i syfte att användas vid planerad narkotikasmuggling under sommaren 2009".

På sid 114 i domen under rubriken "Andreas Niklassons roll" anför tingsrätten:

"Det måste anses vara helt klarlagt att Andreas Niklasson i allra högsta grad varit involverad i förvärvet av båten och att det är från honom som Mauritz Andersson i första hand fått förhållningsorder om hur han skall agera i samband med båtköpet. Den förklaring som Andreas Niklasson lämnat angående de pengar han medgett att han överfört till Mauritz Andersson är så osannolik att den kan lämnas utan avseende".

På sid 116 under rubriken Pol Pott-mejlen och det påstådda försöket anför tingsrätten följande:

"Det är utrett att Mauritz Andersson gett sig iväg från Martinique i segelbåten Solero första gången den 3 juli 2009 för att ta emot ett narkotikaparti ute till havs. Eftersom det inte kom någon narkotikaleverans så har han den 9 juli 2009 återvänt med Solero mot Martinique. Det är också utrett att Mauritz Andersson gett sig iväg på nytt med Solero den 16 juli 2009 för att ta emot den förväntade narkotikaleveransen ute på havet. Av det mejl som utväxlats måste den slutsatsen dras att Mauritz Andersson väntat på leveransen på den avtalade platsen ganska länge tills han gav upp den 19 juli 2009.

Det är klarlagt att Mauritz Andersson fortlöpande fått instruktioner via mejl. Det är möjligt att han har fått instruktioner också per telefon. Utredningen omfattar dock ingen information om några telefonsamtal. Avsändaren av instruktionsmejl till Mauritz Andersson kallar sig alltså Pol Pott. Det är uppenbart att pol Pott har haft kontakt med företrädare för narkotikaleverantörerna i vart fall genom mellanhänder”.

På sid 117 avslutar tingsrätten med att konstatera att:

”Mauritz Andersson varit helt styrd av Pol Pott i sitt handlande i det här sammanhanget”.

Under rubriken ”Andreas Niklassons roll” med början på sid 117 i tingsrättens dom redovisar tingsrätten viss s.k. IP-spårning som skett via internetverktyget ”Utrace”. Denna IP-spårning jämförs sedan med Andreas Niklassons vistelser i Colombia och Barcelona. Vidare noterar tingsrätten särskilt att det vid flera telefonsamtal mellan Mauritz Andersson och Andreas Niklasson har refererats till champagne.

Det anförs också att det i ett stort antal Pol Pott-mejl så används ordet ”dem” på ett grammatiskt inkorrekt sätt. Detta jämförs sedan med att detta språkfel återkommer i flera brev som Andreas Niklasson skrivit under tiden han suttit häktad i målet.

Också det förhållandet att det skickats sms från Andreas Niklassons telefon till Jonas Falk med beskedet ”Elvis has left the building” beaktas av tingsrätten.

Även det förhållandet att Mauritz Andersson i samband med att han greps i ett antal förhör lämnat uppgifter till fransk polis med innebörd att Pol Pott är en Andreas har beaktats.

Slutligen noterar också tingsrätten att det varit täta kontakter mellan Andreas Niklasson och Mauritz Andersson under hela det dryga halvår som är aktuellt till prövning.

Allt detta leder tingsrätten till den slutsats som redovisas på sid 119 i tingsrättens dom:

”Även om det finns vissa osäkerhetsfaktorer, t ex om spårningen av mejl till just AC-Hotel i Barcelona är helt tillförlitlig, finner tingsrätten att de nu angivna omständigheterna inte medger någon annan slutsats än att det tveklöst måste ha varit Andreas Niklasson som

författat flertalet av de åberopade Pol Pott-mejlen. Det är således styrkt att Andreas Niklasson varit koordinator på det sätt som åklagaren påstått i gärningsbeskrivningen."

Under rubriken "Tillslaget mot Dean Bush m.fl. den 16 juli 2009" på sid 128 ff. i tingsrättens dom redovisar tingsrätten följande av betydelse:

"Kaptenen på "speedboaten" Dean Bush har hörts i målet liksom Edgar Aun som var den som koordinerade transporten. Båda dessa har ingått en s.k. pleabargain i syfte att få sina straff reducerade. Båda dessa har uppgett att motkravet för en uppgörelse har varit att de angett vilka de haft som uppdragsgivare och vilka som jobbat tillsammans med dem. Båda har berättat att de lämnat sådana uppgifter till myndigheterna".

Tingsrätten kommer i denna del till följande slutsats:

"Även om det sker många leveranser av stora partier kokain från Colombia sjövägen så kan det som anförts ovan knappast förklaras som tillfälligheter. Kokainpartiet som skulle levereras från Colombia var avsett för en segelbåt som skulle till Europa. Skeendena på land respektive till sjöss korresponderar nästintill perfekt tidsmässigt. Att någon annan segelbåt på väg till Europa låg och väntade på just detta parti just då är helt enkelt osannolikt. Tingsrätten finner det styrkt att det var detta kokainparti som var avsett att lastas på Solero för vidare transport till Europa.

I målet har, till slut, framkommit att det placerats en GPS-sändare på Solero. I denna del anför tingsrätten följande på sid 130:

"I detta sammanhang har det framkommit att ett annat land än Sverige hade placerat en GPS-sändare på Solero. Denna sändare fanns alltså på Solero sommaren 2009. Åklagaren har inte kunnat lämna några uppgifter om koordinaterna med förklaringen att det land som varit ansvarig för placerandet av GPS-sändaren på Solero vägrat att lämna ut dessa. Det har också framkommit att en svensk polis som varit involverad i utredningen haft uppgifter om koordinaterna men raderat dessa, också med hänsyn till utrikessekretess. Detta är en av många omständigheter som lett till en infekterad stämning mellan vissa av försvararna och åklagarna. Mycket tid har tagits i anspråk för att reda ut de olika turerna kring GPS-koordinaterna. Tingsrätten kommer dock inte att beröra frågan ytterligare helt enkelt därför att frågan om dessa koordinater saknar avgörande betydelse för bedömningen"

Under samma rubrik och med början längst ned på sid 131 kommer tingsrätten därför sammanfattningsvis fram till följande slutsats:

"Sammanfattningsvis finner tingsrätten det styrkt att Jonas Falk, Andreas Niklasson och Mauritz Andersson under tiden januari till augusti månad 2009 på olika platser i Colombia, Karibien, Spanien och Sverige gemensamt och i samförstånd, med Jonas Falk som huvudman, Andreas Niklasson som koordinator och Mauritz Andersson som transportör försökt att olovligt i överlåtelssyfte förvärva eller anskaffa samt transportera minst 700 kg kokain. Det är vidare styrkt att det ingått i den gemensamma brottsplanen att förvärva kokainpartiet i Colombia och därefter med en för ändamålet inköpt segelbåt låta Mauritz Andersson transportera narkotikan från kusten utanför Venezuela över Atlanten till Europa".

Vidare konstaterar tingsrätten på sid 133 under samma rubrik att:

"Det är också tveklöst så att fara för brottets fullbordan förelegat eller varit utesluten endast på grund av tillfälliga omständigheter. Självklart måste brottet bedömas som grovt".

På sid 305 i domen under rubriken "Påföljder" anför tingsrätten följande:

"Andreas Niklasson han skall dömas för försök till grovt narkotikabrott avseende ca 700 kg kokain. Han har haft en kvalificerad roll i såväl planerandet av brottet som utförandet. Han har haft kontakt med sälj/transport-organisationen i samtliga faser och han är den som i första hand gett Mauritz Andersson direktiv. Om brottet hade fullbordats hade straffvärdet utan någon tvekan uppgått till fängelse i tio år. Det främsta skälet till att brottet inte fullbordades är att båten som var på väg med kokainbalarna till Mauritz Andersson stoppades av personal från det brittiska örlogsfartyget innan den hann fram. Trots att det handlade om ett försöksbrott måste straffvärdet bedömas ligga är straffmaximum redan med anledning av mängden kokain som brottet avsett".

Med beaktande av att Andreas Niklasson dömdes för en gärning som begicks den 5 oktober 2009 så bestämmer tingsrätten påföljden enl. 34 kap 3 § 2 st BrB till fängelse i åtta år.

GRUNDER FÖR ÄNDRINGSYRKANDET

Andreas Niklasson gör gällande att det mot hans bestridande inte är tillförlitligt styrkt att han agerat på sätt som tingsrätten funnit honom övertygad om varför åtalet skall lämnas utan bifall och Andreas Niklasson frikännas från ansvar.

Under alla förhållanden görs det gällande att det samband som tingsrätten funnit mellan ingripandet av HMS Iron Duke mot en speedboat utanför kusten vid Curacao helt saknar samband med Mauritz Anderssons seglats på segelbåten Solero och att det därmed är helt höljt i dunkel varför det inte kom någon narkotikaleverans till Mauritz Andersson mot bakgrund härav finns inte någonting att utgå ifrån vid ställningstagandet till om fara för brottets fullbordan förelegat eller varit utesluten endast p.g.a. tillfälliga omständigheter. Under sådana förhållanden saknas det nämligen förutsättningar att döma för försök till brott på sätt som tingsrätten funnit alldeles oavsett vilket ställningstagande hovrätten kommer till i övriga bevisfrågor.

Enligt Andreas Niklassons syn på saken är det nämligen en nyckelfråga i målet om det finns något samband mellan ingripandet mot speedboaten och dess besättning med Dean Bush med flera och Mauritz Anderssons seglats.

Andreas Niklassons inställning

Andreas Niklassons inställning till åklagarens påstående i målet kan sammanfattas enligt följande.

Andreas Niklassons inställning är att hans rättigheter jämlikt Europakonventionens artikel 5 och 6 kränkts.

Andreas Niklasson har ingenting att skaffa med Mauritz Anderssons påstådda försök till grovt narkotikabrott och grov narkotikasmuggling under 2009.

Andreas Niklasson har inte uppsåtligen deltagit i förvärvet av segelbåten Solero.

Andreas Niklasson är inte Pol Pott och har således inte heller koordinerat Mauritz Anderssons seglats under 2009.

Andreas Niklasson har inte haft kontakt med leverantörer/säljare av något narkotikaparti i Colombia eller någon annanstans.

Andreas Niklasson gör gällande att den speedboat som stoppades av HMS Iron Duke utanför Curacao den 16 juli 2009 inte har något som helst samband med Mauritz Anderssons seglats 2009.

Andreas Niklasson har haft andra planer tillsammans med Mauritz Andersson som saknar samband med den påstådda narkotikabrottsligheten.

Eftersom Andreas Niklasson har befunnit sig i Barcelona vid tider då det skickats mejl från Pol Pott till Mauritz Andersson så är det i målet en viktig fråga i vad mån åklagaren kan bevisa att Andreas Niklasson har befunnit sig på de platser där mejlen påstås vara skickade. Andreas Niklasson har i målet lämnat en utförlig redogörelse över vad han har gjort och befunnit sig i Barcelona. Andreas Niklasson har därvid påstått att han träffat, vad han i efterhand förstår var, svenska s.k. undercover-poliser. I målet har framkommit att en enhet inom polisen benämnd SSI har verkat med s.k. undercover-poliser i Barcelona. Omständigheter kring SSI:s aktiviteter i Barcelona är således av stor vikt i målet.

Efter mycket om och men har framkommit att det på båten Solero under 2009 har funnits en GPS-sändare. Detta innebär att båten har varit övervakad. För frågan om det finns ett samband mellan de personer som greps i speedboaten den 16 juli 2009 av det engelska örlogsfartyget HMS Iron Duke och Mauritz Andersson är det en viktig fråga var Mauritz Anderssons båt har befunnit sig vid skilda tidpunkter. En annan viktig fråga, för att utreda sambandet mellan Mauritz Anderssons båt och speedboaten är vad Anthony Knowles, som befann sig på Mauritz Anderssons båt, kan ha för uppgifter att lämna om vart han och Mauritz Andersson var på väg och/eller var dessa två befunnit sig vid olika tidpunkter.

I denna fråga har åklagaren argumenterat med kartskisser och gjort gällande att speedboaten var på väg till samma mötesplats som Mauritz Andersson.

Andreas Niklassons bevisning

I syfte att visa att iakttagelser gjorts av Andreas Niklasson i Barcelona, vid tidpunkter då det skrivits mail från Pol Pott från andra platser än där Andreas Niklasson befunnit sig, har

Andreas Niklasson i tingsrätten åberopat ett antal vittnesförhör däribland har förhör åberopats med poliserna Mats Dakker, Magnus Wåhlberg, Peter Bylund och Arne Andersson. Dessa fyra personer har Andreas Niklasson gjort gällande att de kan uttala sig om omfattningen av den spaning som företagits genom SSI:s försorg i Spanien utvisande att man, spaningen till trots, inte gjort iakttagelser av Andreas Niklasson som kan sättas i samband med att han deltagit i planeringen av något narkotikabrott tillsammans med bl.a. Jonas Falk, samt även till styrkande av att Andreas Niklasson inte är Pol Pott.

Vad gäller frågan om sambandet mellan speedboaten som bordades av HMS Iron Duke med den 16 juli 2009 (med kaptenen Dean Bush, de övriga tre i besättningen och organisatören Edgar Aun) och Mauritz Andersson åberopade Andreas Niklasson i denna del förhör med Anthony Knowles som var ombord på segelbåten tillsammans med Mauritz Andersson. För hör hat även åberopats med "den svenske sambandsmannen mellan svensk polis och DEA". Även viss skriftlig bevisning har åberopats av Andreas Niklasson på samma tema.

Åklagarens yttrande

Sammanfattningsvis har åklagaren anfört följande när det gäller SSI:s arbete enligt vad som framgår av tingsrättens beslut av den 14 september 2012 respektive 19 oktober 2012:

"Förhör har hållits med Magnus Wåhlberg, Mats Dakker, Bo Nilsson och Tobias Svensson. Alla fyra hörda har uppgett att det inte bedrivits någon spaning i Spanien utan att det har varit ett försök till infiltration, d v s ett försök att lära känna Jonas Falk. Alla fyra har vidare uppgett att Andreas Niklasson inte var någon målperson för aktiviteterna i Spanien och att man inte ens kände till honom.

Vidare har åklagaren anfört beträffande Arne Andersson vilket framgår av protokoll från Stockholms tingsrätt av den 14 september 2012 att Arne Andersson är en av de högsta cheferna för Rikskriminalen, han har inte varit operativt inblandad i ärendet. Det är fullständigt uteslutet att han skulle kunna lämna några uppgifter om Andreas Niklasson göranden och låtanden i Barcelona.

I beslut av den 14 september 2012 konstaterade därvid Stockholms tingsrätt att det återopade förhöret med Arne Andersson uppenbart skulle bli utan verkan utifrån de bevissteman som angetts och avvisade därför det erbjudna beviset.

I beslut av den 19 oktober som då föregåtts av att Andreas Niklasson på nytt återopat förhör med Arne Andersson beslutade tingsrätten att avvisa förhören med Magnus Wåhlberg och Mats Dakker samt meddelade att man inte heller fann något skäl att ompröva det tidigare avvisningsbeslutet beträffande förhöret med Arne Andersson.

För att understryka åklagarens ställningstagande beträffande SSI:s insatser i Spanien gavs även en promemoria in daterad den 18 oktober 2012 och upprättad av kriminalkommissarien Ola Stoltz. Av denna promemoria framgår att det har funnits operatörer i Sitges såvitt avser juli månad och under perioden 17 till 19 juli samt den 23 till 26 juli.

Vad därefter gäller frågan om sambandet mellan ingripandet från HMS Iron Duke och Mauritz Andersson återopade, som ovan redovisats, Andreas Niklasson förhör med den svenska sambandsmannen mellan svensk polis och DEA samt med Anthony Knowles som befann sig ombord på Mauritz Anderssons segelbåt.

Även i denna del har åklagaren inkommit med yttrande. På sid 5 i protokoll av den 14 september 2012 sammanfattas åklagarnas inställning i denna fråga enligt följande:

"När det gäller förhör med den polis som har agerat kontaktperson mellan DEA och svensk polis 2009 har något förhörstema inte angetts. Det framstår som oförståeligt hur detta förhör skulle kunna visa att ett sådant samband saknas".

Varför tingsrätten i beslut av den 14 september beslutar att avvisa den polis som har agerat som kontaktperson mellan DEA och svensk polis då det uppenbart skulle bli utan verkan utifrån de bevissteman som angivits.

Tingsrättens prövning och handläggning av dessa återopade bevispersoner kommer att återkommas till nedan.

Rättslig reglering angående tillåtande av bevisning

Enligt 35 kap 7 RB kan rätten besluta att inte tillåta bevisning som den bedömer uppenbart skulle bli utan verkan. Med detta avses att beviset inte skall kunna förändra det totala bevisvärdet rörande ett visst bevisfaktum så att tillräcklig bevisning uppnås eller inte längre anses föreligga och att detta skall vara uppenbart. För att bevisning skall kunna avvisas på den ifrågavarande grunden måste den helt enkelt kunna fränkännas värde (se Fitger 35:66 f och NJA 2002 C8).

Enligt artikel 6:3d i Europakonventionen föreskrivs att den tilltalade skall ha rätt att för egen räkning få vittnen kallade och förhörda under samma förhållanden som vittnen kallade mot honom eller henne.

Som en sammanfattning angående möjligheterna att avvisa bevisning kan sägas följande. Det är i allmänhet mycket svårt att i förväg uttala sig om resultatet om viss bevisning och praktiskt sett torde nog krävas att man säkert kan konstatera att beviset kan fränkännas värde. Förutsättningarna att avvisa bevisning torde därmed ganska sällan föreligga (JO 1980/81 s. 57).

Återförvisning på grund av rättegångsfel

Enligt 51 kap 28 § rättegångsbalken kan en dom undanröjas och målet återförvisas om det förekommit fel i rättegången. Ett återförvisande kan dock endast ske under förutsättning att felet kan:

1. antas ha inverkat på målets utgång och;
2. ej utan väsentlig olägenhet kan avhjälpas i hovrätten.

Rättegångsfel föreligger enligt Welamson när någon för förfarandet normerande processföreskrift blivit åsidosatt eller felaktigt tillämpad.¹

Som processuella fel bör emellertid ses att domstolen felaktigt har avvisat bevisning eller inte iakttagit en skyldighet att sörja för bevisning. Till andra rättegångsfel hör t.ex. att tingsrätten inte har prövat ett visst yrkande.²

Hovrätten får inte på grund av ett rättegångsfel undanröja tingsrättsdomen utan att felet *kan antas ha inverkat på målets utgång*. Exempel på fel vilka måste anses ha inverkat på målets

¹ Welamson, Rättegång VI, 3 uppl., s. 120.

² Zeteo –en kommentar på internet, RB 50:28.

utgång är exempelvis att tingsrätten i sin dom förbigått ett vid tingsrätten framställt yrkande, avvisat ett bevis som bort tas upp eller åsidosatt sin skyldighet att höra en part personligen.³

En förutsättning som också måste vara uppfylld för att ett rättegångsfel skall kunna föranleda undanröjande är att felet *inte utan väsentlig olägenhet kan avhjälpas i hovrätten*. Processlagberedningen (se NJA II 1943 s. 653) gav som exempel att underrätten vägrat en part att lägga fram bevisning av betydelse i målet. Beredningen tillade att detta dock endast gällde om felet i hovrätten kunde avhjälpas utan väsentlig olägenhet.⁴

Flera slags olägenheter kan tänkas vara förenade med ett avhjälpande i hovrätten. Som skäl för undanröjande och återförvisning i stället för avhjälpande anför hovrätter inte sällan instansordningens princip. Hovrättens funktion i instansordningen är otvivelaktigt av det överprövande slaget.⁵

Hovrätten kan också, enligt förarbetena till rättegångsbalken återförvisa målet om det här tillkommit avgörande omständigheter eller bevis som inte prövats av tingsrätten.⁶

Omständigheter i förevarande fall

I målet ingick som ett led i åklagarnas gärningspåstående att Mauritz Anderssons segelbåt var på väg att möta upp speedboaten med Dean Bush m.fl. som bordades av HMS Iron Duke den 16 juli 2009.

Mauritz Andersson lämnade tidigt under utredningen i ett polisförhör en uppgift om en koordinat/plats där ett möte skulle ske. Åklagarna åberopade två ytterligare platser i form av koordinater som Edgar Aun och Dean Bush uppgivit i polisförhör. Dessa tre platser/koordinater förhåller sig till varandra på följande sätt.

Dean Bush uppgivna position ligger 100 km respektive 140 km ifrån Mauritz Anderssons två positioner. Edgar Auns uppgivna position ligger 410 km respektive 490 km ifrån Mauritz Anderssons två positioner.

³ Zeteo –en kommentar på internet, RB 50:28.

⁴ Zeteo –en kommentar på internet, RB 50:28.

⁵ Zeteo –en kommentar på internet, RB 50:28.

⁶ NJA II 1943 s 654

Försvaret har gjort gällande att det helt saknas samband mellan speedboaten och Mauritz Andersson.

Försvaret har, efter att man fått kännedom att det funnits en dold GPS placerad på Mauritz Anderssons segelbåt, sökt få klarhet i Mauritz Anderssons exakta position.

Det förhåller sig nämligen på så sätt att går det att konstatera att Mauritz Andersson väntat med sin segelbåt på en annan plats än de två platser där Edgar Aun och Dean Bush uppgivit att deras leverens skulle ske, är detta naturligtvis en omständighet som synnerligen starkt talar för att det saknas ett samband mellan speedboaten och Mauritz Andersson.

För att reda klarhet i denna fråga återopade försvaret förhör med "sambandsmannen mellan DEA och svensk polis". Då örlogsfartyget HMS Iron Duke som ingrep mot besättningen på speedboaten, enligt åklagaren var ämnat att gripa Mauritz Andersson och efter som DEA vid tiden för ingripandet mot speedboaten inte föreföll ha gjort någon koppling med Mauritz Andersson och speedboaten var det därför av vikt att höra den svenska sambandsmannen mellan svensk polis och DEA om detta förhållande.

Tingsrätten avvisade förhöret med sambandsmannen genom beslut den 14 september 2012 med motiveringen att det återopade förhöret uppenbart skulle bli utan verkan utifrån de bevissteman som angetts.

Beträffande Anthony Knowles fattade tingsrätten aldrig beslut i frågan om tillåtande av dennes hörande.

Ordföranden i målet har i mail daterat den 20 mars 2013 till undertecknad meddelat att:
"Såvitt jag minns och såvitt jag kunnat se i akten har tingsrätten inte meddelat något explicit ställningstagande beträffande dessa återopade vittnen".⁷

Vilka konsekvenser detta bör leda till kommer att återkommas till nedan.

I anledningen av en förundersökning bedriven av Riksenheten för polismål hölls polisförhör med kriminalinspektören Charlotta Andersson den 4 februari 2013. I förhöret med Charlotta

⁷ Se mail från Stockholms tingsrätt den 20 mars 2013., bilaga 1

Andersson framkom följande. Charlotta Andersson fick kontinuerligt information av DEA om var Mauritz Andersson befann sig på havet. Informationen bestod av exakta koordinater som tillsändes henne per mail. Koordinaterna kunde läggas i ett datorprogram varpå de kunde avläsas. Koordinaterna skickades sedan, i vart fall i viss omfattning, till kammaråklagare Karin Bergstrand Charlotta Andersson kunde i polisförhören även grovt peka ut den position på havet som Mauritz Andersson befann sig på. Denna nya position har aldrig tidigare varit aktuell i målet. Denna nya position är enligt försvarets uppfattning inte förenlig med vare sig Mauritz Anderssons uppgivna position, Edgar Auns uppgivna position eller Dean Bush uppgivna position. Av förhören framgår även att Charlotta Andersson var den person som var sambandsman mellan svensk polis och DEA.⁸

Hade försvaret givits möjlighet att höra Charlotta Andersson i tingsrätten skulle Mauritz Anderssons exakta position med stor sannolikhet kunnat redas ut.

En ny uppgift som framkommit genom förhören med Charlotta Andersson är även att Kammaråklagare Karin Bergstrand haft tillgång till Mauritz Anderssons exakta position genom att denna erhållit koordinater. Beroende på om kammaråklagare Bergstrand lagt in koordinaterna på en kartbild eller ej kan även denne ha haft vetskap om Mauritz Andersson position. Denne torde för övrigt ha kvar koordinaterna i sin mail.

Det kan anmärkas att kammaråklagare Bergstrand under huvudförhandlingen den 9 augusti 2012, på fråga från undertecknad, om det funnits en GPS på Mauritz Anderssons båt svarat:

"Åklagaren uppger att man ställt denna fråga till DEA via Kuten och att man då har fått svaret "nej". Antagligen gavs svaret muntligen".⁹

Åklagaren har den 25 september 2012 på fråga från advokat Martinson svarat att "Kuten har aldrig haft några koordinater".

Åklagaren har i samband med huvudförhandlingen meddelat att hon varit förhindrat att berätta om GPS-sändaren då hon ålagts sekretess av ett okänt land. Enligt försvarets uppfattning kan en åklagare rimligen inte underlåta att ett mål blir materiellt korrekt utrett med hänvisning till sekretess.

⁸ Förhör Charlotta Andersson, bilaga 2

⁹ Se utdrag ur HUF-protokollet, bilaga 3

Det framkommer även i polisförhören med Charlotta Andersson att den amerikanska kontaktpersonen på DEA, Timothy Moran, haft tillgång till alla koordinaterna. Detta eftersom Timothy Moran var den person som sände koordinaterna till Charlotta Andersson.

Hade försvaret fått kännedom om och givits möjlighet att höra Timothy Moran skulle denne kunnat lämna sin minnesbild av var Mauritz Andersson befann sig på havet och/eller bistå försvaret med koordinaterna.

Åklagarna har vid flera tillfällen uppgivit att speedboaten med Dean Bush m.fl. kom in i utredningen genom att kammaråklagaren och/eller någon av utredarna googlade på internet under Sensommaren/hösten 2011. Speedboaten var innan dess helt okänd för åklagarsidan. I den ovan nämnda förundersökningen mot en av utredarna i målet har dock följande uppgift framkommit. Den 17 juli 2009 11.05, således några timmar efter att HMS Iron Duke ingripit mot speedboaten, fick Internationella åklagarkammaren i Stockholm ett mail med följande innehåll:

"HMS Iron Duke stoppade för övrigt en go fast-båt i natt i närheten av den holländska ön Curacao (31 balar med kokain beslagtogs)"¹⁰

Även denna nya uppgift visar således att det brister i samband mellan speedboaten och Mauritz Anderssons segelbåt eftersom inga åtgärder vidtogs mot Mauritz Andersson.

Sammanfattning

Andreas Niklasson har i tingsrätten dömts för försök till grovt narkotikabrott och försök till grov narkotikasmuggling till åtta års fängelse. Tingsrättens motiv för sin bedömning är att Andreas Niklasson kordinerat Mauritz Andersson att möta upp den speedboat innehållandes 713 kilo kokain som bordades av HMS Iron Duken den 16 juni 2009 utanför Curacao i karibiska havet.

För det fall det skulle gå att klargöra att denna speedboat inte haft någonting med Mauritz Andersson att skaffa är det enligt försvarets mening inte möjligt att döma Andreas Niklasson för försök till grovt narkotikabrott och försök till grov narkotikasmuggling.

¹⁰ Kontroll av e-post IÅK (sekr.) , 2013-02-23 10:40, bilaga 4

Skulle tingsrätten tillåtit förhör med Charlotta Andersson hade sambandet mellan Mauritz Andersson och speedboaten med dess besättning inte bara kunnat utredas på ett mer tillfredställande sätt utan sannolikt helt kunnat avfärdas.

Skulle tingsrätten ej underlåtit att pröva Andreas Niklassons yrkande om hörande av vittnet Anthony Knowles skulle frågan om var på havet Mauritz Andersson kunnat redas ut.

Det är Andreas Niklassons uppfattning att alla dessa omständigheter konstituerar rättegångsfel. Rättegångsfelet har inverkat på målets utgång på så sätt att Andreas Niklasson fällts till ansvar för ett narkotikaparti som saknar samband med Mauritz Andersson. Tingsrättens underlåtenhet att över huvud taget pröva Andreas Niklassons yrkanden är dessutom så allvarliga att denna underlåtenhet i sig torde konstituera rättegångsfel.

Rättegångsfelet är vidare sådant att det inte utan väsentlig olägenhet kan avhjälpas i hovrätten. För det första kommer ovan nämnda personer att höras i hovrätten som "första instans" vilket inte harmoniserar med instansordningens princip. Vidare kommer det med stor sannolikhet krävas kompletterande utredning från i vart fall försvaret. Kompletterande frågor kommer att behöva ställas till Dean Bush, Edgar Aun och Mauritz Andersson. Till detta bör beaktas att förhör med den övriga besättningen på speedboaten kommer att begäras av försvaret. Det kan inte heller uteslutas att åklagarsidan kan komma att justera gärningspåståendet vilket skulle innebära att Andreas Niklasson bara skulle erhålla en prövning i en instans beträffande det mest centrala i åklagarnas gärningspåstående.

Domstolen har icke heller prövat Andreas Niklasson yrkande att förfarandet stått i strid med Europakonventionens artikel 5 och 6.

Mot bakgrund av vad som anförts gör Andreas Niklasson gällande att tingsrättens dom bör undanröjas och målet återförvisas till tingsrätten för förnyad handläggning.

Andreas Niklasson kommer så snart som kan ske att inkomma med bevisuppgift.

Stockholm den 22 mars 2013

ADVOKAT: JOHAN ERIKSSON CLEA SANGBORN BJÖRN SANDIN TOBIAS FÄLTH JOHAN ÅKERMARK JENS LAPIDUS
LINA HOLMGREN DANIEL MARCUS-AGHA MIKAEL FREDBLAD
BITRÄDANDE JURIST: PEHR AMRÉN ROBIN SÖDER SIMON BERGSTRÖM

INFO@FORSVAR.SE
HANTVERKARGATAN 78 Box 12107 102 23 STOCKHOLM
TELEFON: 08-545 701 30 FAX: 08-545 701 39 Org.Nr 969682-9994

FÖRSVARSAADVOKATERNA

STOCKHOLM

Johan Eriksson

ADVOKAT: JOHAN ERIKSSON CLEA SANGBORN BJÖRN SANDIN TOBIAS FÄLTH JOHAN ÅKERMARK JENS LAPIDUS
LINA HOLMGREN DANIEL MARCUS-AGHA MIKAEL FREDBLAD
BITRÄDANDE JURIST: PEHR AMRÉN ROBIN SÖDER SIMON BERGSTRÖM

INFO@FORSVAR.SE
HANTVERKARGATAN 78 Box 12107 102 23 STOCKHOLM
TELEFON: 08-545 701 30 FAX: 08-545 701 39 ORG.NR 969682-9994

FÖRSVARSAADVOKATERNA

STOCKHOLM

Johan Eriksson

ADVOKAT: JOHAN ERIKSSON CLEA SANGBORN BJÖRN SANDIN TOBIAS FÄLTH JOHAN ÅKERMARK JENS LAPIDUS
LINA HOLMGREN DANIEL MARCUS-AGHA MIKAEL FREDBLAD
BITRÄDANDE JURIST: PEHR AMRÉN ROBIN SÖDER SIMON BERGSTRÖM

INFO@FORSVAR.SE
HANTVERKARGATAN 78 Box 12107 102 23 STOCKHOLM
TELEFON: 08-545 701 30 FAX: 08-545 701 39 Org.Nr 969682-9994

onsdag 20 mars 2013 kl. 15:45:45 Centraleuropa, normaltid

Ämne: SV: SV: SV: Playa

Datum: onsdag 20 mars 2013 kl. 15:38:09 Centraleuropa, normaltid

Från: Hansson Sandra - TSM

Till: Johan Eriksson

Såvitt jag minns och såvitt jag kunnat se i akten har tingsrätten inte meddelat något explicit ställningstagande beträffande dessa åberopade vittnen

Med vänlig hälsning

Sakari Alander

Rådman, Avdelning 4, Stockholms tingsrätt

08-561 65 384 • sakari.alander@dom.se • Postadress: Box 8307, 104 20 Stockholm • Besöksadress: Scheelegatan 7 • Fax: 08-561 65 004 •
www.stockholmstingsratt.se

Med vänlig hälsning

Sandra Hansson

Domstolssekreterare, Avdelning 4, Stockholms tingsrätt

08-561 65 398 • sandra.hansson@dom.se • Postadress: Box 8307, 104 20 Stockholm • Besöksadress: Scheelegatan 7 • Fax: 08-561 65 004 •
www.stockholmstingsratt.se

Poliismyndighet
Rikspolisstyrelsen IUEnhet
Utredningsenhet Stockholm

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Diariennr
0150-K5668-12

Hörd person

Andersson, Charlotta

Personnummer

Den hörde är

Annan

ID Styrkt

Ja

Satt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstänka / Anledning till förhör

Lotta Andersson hörs upplysningsvis angående sin roll i ärendet "Playa".

Underrättad om misstänka

Underrättad om rätt till förevarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarens/ombud önskas

Försvarens/ombud närvarande

Godtar den försvarens som rätten förordnar

Förhållare

Eije Ekengren

Förhållardatum

2013-02-04

Förhör påbörjat

13:17

Förhör avslutat

14:25

Förhållarplats

Kungsbron 21, Stockholm

Typ av förhör

RB 23:6

Förhållarsätt

Ljudbandsförhör

Förhållarvittne

Utskrivet av

MJ

Berättelse

Dialogförhör.

FL: kom Eije Ekengren

LA: hörd person Lotta Andersson

FL: Kan du berätta om hur du blev involverad i det här ärendet Playa, och när det var?

LA: Mm, jag fick, jag fick ett, jag fick ett uppdrag, ett ärende i, det var ju på hösten eller sensommaren 2008, jag minns inte exakt vilket, vilken månad det är, alltså det här är efter semestrarna och de, vet jag i alla fall utav, jag tror Tu... jag tror han heter Tuve Johansson. Han var på, satt som biträdande utredningschef på utredningsroteln.

FL: På Rikskriminalpolisen...

LA: ...på Rikskriminalen. Så att det var väl det mest, att man fick lite handlingar, inte så mycket, man fick lite handlingar och så, vad det handlade om lite grann så...

FL: ...vad hade du för tjänst då?

LA: Nej, jag var utredare, jag hade precis börjat alltså eller jag började ju där i januari 2008.

FL: Så du var inte på KUTEN?

LA: Jag var inte på KUTEN.

FL: Okej, och sen så går det ju en tid här då, från hösten 2008 och fram till det att det händer någonting i ärendet. Vad händer under den här tiden, är det många som är involverade i ärendet eller vad är det som händer?

LA: Ja men KUTEN är definitivt involverade, för det ligger ju hos KUTEN egentligen, ärendet är hos KUTEN, det är inte hos oss polisen utan det är hos KUTEN. För det är ingen FU i början utan det är ju det, det är ju bara underrättelseinformation.

FL: Kommer du ihåg när det blev en förundersökning?

LA: Ja, jag tror faktiskt det, alltså ja ja minns när vi lämnade in det första TA-ansökan, alltså det var den 12 december 2008. Innan dess hade vi ju jobbat fram en, ett material en TA-ansökan och då vet jag att då var det inte bara jag som jobbade utan det var tillsammans med KUTEN och sen har jag för mig att det var en till också som utredare, som var med då, under den tiden.

FL: Och vem var det?

LA: Jag tror, jag tror det är, nu måste jag reservera mig, jag tror det var Hans Claesson, som var med då. Jag har för mig att han var med, Hans Claesson.

FL: Så när det blev en förundersökning, var du handläggare av ärendet då initialt?

LA: Ja, det kan man väl säga att det var, alltså jag var ju, jag var ju utredare och polis, så att när, när det gick över till, till en förundersökning så var det ju vi polisen, som hade ja... hand om det då. Så att ja, jag vet att jag, jag var tillsammans med, och jag tror att det var Hasse, som var tillsammans och de. När vi skrev dom här ansökningarna, så hans namn finns nog med däruppe tror jag, på ansökningshandlingarna, har jag för mig.

FL: Om telefonavlyssning?

LA: Ja, precis.

FL: Och hur utvecklades det här ärendet då, om man går vidare efter telefonavlyssningar och in i 2009?

LA: (kort paus, suckar) Jag kommer inte riktigt ihåg datumet och såna där grejer alltså. Jag vet att det var, nej men alltså när det började, du vet när det började liksom bli lite grann, alltså jag vet inte riktigt när, när vi lämnar in en telefonansökan, jag vet inte exakt när, eh vad heter det, vad heter han (mumlar) Knutte vad heter han då egentligen, han heter...

FL: ... Hans Knutsen Öy...

LA: ...Hans Knutsen Öy, när han kommer in det vet inte jag riktigt alltså. För han liksom blir den som då blir en sån där aktionsgruppsledare. Det tar ett litet tag, jag kom... jag vet inte exakt när det blir, när han liksom, då får ju han det övergripande ansvaret för det här. Mm, så det, det vet inte jag exakt när det är, men de, jag tror inte att det dröjer så länge i alla fall in på det nya året där. Ja, i alla fall, så att det (ohörbart) på liksom, man märkte att det började på och bli, ja mycket liksom.

FL: När den här ansökan om telefonavlyssning ges in, så utgår jag ifrån att de fanns en åklagare i ärendet?

LA: Ja, det fanns det.

FL: Vem, vilken åklagare var det initialt?

LA: Det var Karin Bergstrand.

FL: Sen har det ju kommit in flera åklagare i det här ärendet.

LA: Ja, just det.

FL: Är det någonting som har hänt under din tid i ärendet eller har det hänt senare?

LA: Nej, nej det var nog då, i alla fall, alltså det var ju han, Hans va?

FL: Hans Jörgen...

LA: ...Hans Jörgen, ja.

FL: Hanström.

LA: Ja, precis men jag vet inte när han kom med, det vet jag inte.

FL: Mm.

LA: Men, men de kanske kan...framåt, jag vet inte, framåt sommaren kanske.

FL: Vet du om det här ärendet lades in Durtvå, under tiden som du höll på med det?

LA: (kort paus) Nej, det tror jag inte, jag vet inte.

FL: Normalt sett, när man inleder en förundersökning, så brukar ju ärendet läggas in i Durtvå med automatik, men det kanske inte var dom rutinerna som gällde på Rikskrim.

LA: Nej, det är som du säger, normalt så gör man ju det, för jag kom ju direkt ifrån Län...eller från City och där gjorde man ju det, där jobbade man alltid så. Ja, ja då hade jag haft ett ärende precis innan det var...jag kommer inte ihåg.

FL: När du gjorde någonting i det här ärendet, om vi nu säger att vi har kommit in i 2009, hur avrapporterade du det? Var skrev du det någonstans, fanns det någon gemensam katalog som ni skrev i eller hur gick det till?

LA: Där har jag för mig att jag hade nån, som vi skrev i.

FL: Var det någon gemensam katalog som många hade tillgång till eller var det begränsat antal eller...

LA: ...ja, nej men det var nog begränsat, tror jag. Det var inte nått som alla hade tillgång till, men det fanns ju, det var ju en, ja nån, nån typ utavlogg liksom, som fördes.

FL: Så den kan ha förts då inom gemensam katalog på något sätt?

LA: Mm, men jag kommer inte ihåg, jag kommer faktiskt inte ihåg.

FL: Kommer du ihåg om det fanns någon katalog som var döpt till Playa?

LA: (kort paus) Ja, jag har för mig det alltså, att jag hade det.

FL: Vet du ungefär när Hans Knutsen Öy kom in i ärendet som aktionsgruppsledare?

LA: Jag vet inte riktigt när det var, men det var, det var väl ganska tidigt ändå, tror jag, men jag kan inte säga exakt vilken månad eller vilken, vilken eller det kan jag inte.

FL: Pratar vi om ...

LA: ...ja, tror att det var ganska, ja 2009 va, tror jag, jag tror det. Jag tror det gick över. Jag tänkte eftersom jag försöker tänka logiskt, ja men 12 december lämnades den in. (suckar) Nej, jag vet inte det, han kan ju ha kommit in då också alltså, 2008. Så det vågar jag, jag vågar faktiskt inte säga det. Han skull...det skulle han kunna ha gjort också.

FL: Vet du någonting om när Göran Wall kom in i ärendet?

LA: Ja, men det tror jag var någon gång i början på året 2009 där, kanske februari eller något sånt där kanske.

FL: Vad händer i ärendet då under första halvåret 2009.

LA: Det är otroligt mycket jobb, kan jag ju säga. Vi jobbade ju alltså typ dygnet runt och det var ju då, det var ju under den här tiden som, alltså att den som var övergripande var ju egentligen...alltså Ha... Hans Knutsen Öy, var ju då aktionsgruppsledare och det var ju, han var ju våran chef då och sen över honom så var ju utrednings...han som var chef för KPE, var chef KPE då. Han som var chef för KPE då...

FL: ... den kommer du inte ihåg namnet på...

LA: ...jo, men jag är ju bara, jag är bara dum i huvudet just nu, men vänta lite....(paus) (mumlar) står still (ohörbart)...

FL: Är det någon som är kvar där nu?

LA: Nej, nej han är inte kvar där. Han fick gå. Dom jobbade i alla fall, in in där, alltså intimt och han han satt med vet jag i, i början liksom där, när vi, när beslutet togs att vi skulle lyssna utan att, alltså när vi skulle lyssna själva och att inte lyssningen skulle vara inne på TA:n och då är det ju Hans Knutsen Öy och...

FL: Och någon mer som....

LA: ... ja men (ohörbart)

FL: ... du inte kommer på namnet på....

LA: ...nej, men jag vet ju vem det är, det är ju över så småningom och...vet du vem jag menar?

FL: Nej, jag vet inte vem du menar.

LA: Nej, okej, jag tänkte (ohörbart) ...

FL: ...jag skulle kunna (ohörbart)...

LA: ...du hjälpt...du hjälpte mig så bra (skrattar).

FL: Jag skulle kunna gissa på olika namn...

LA: ...ja...

FL: ... men jag....

LA: ...du ville inte...

FL: ... vet inte om det...

LA: ...det va?...

FL: ...jag är helt fel ute då kanske.

LA: Ja nej, det tror jag inte, men han...

FL: ...men den som ni lyssnade på då initialt, var det Jonas Falk det?

LA: Nej, det var ju Mauritz Andersson, var det, så det var Mauritz Andersson vi lyssnade på.

FL: Och om vi kommer vidare här då, med vad som händer. Det blir fler enheter involverade i det här, har jag förstått under 2009. Om ni från början då var KUTEN och...

LA: ...Utrednings...

FL: ... Utredningsenheten, eller Utredningsroteln, så blev det ju fler involverade senare, om man tittar på spaning och vad det nu kan vara för någonting. Kan du berätta någonting om hur det utvecklades och vad du vet om det?

LA: Du menar med SPAN eller hur dom (ohörbart) ...

FL: ...ja, SPAN eller vad det nu kan ha varit för någonting.

LA: (Paus) Ja de, de, kan, kan jag kanske inte riktigt så, så att jag vet exakt liksom dom, dom måste ju ha varit med från början, vad jag kan tänka mig, alltså SPAN. Måste nog ha varit med ganska tidigt skede, även innan vi liksom lyssnade tror jag, att dom var med. Men sen så alltså, ja sen när vi har liksom lyssning på dom och så, så har vi ju, så är ju SPAN med naturligtvis och jobbar med ärendet. Det är dom ju och vi har utsättningar och dom eh, ja får direktiv utav våra chefer, inte, det är ju inte utav vi, ja jag, jag som utredare eller eller Göran, vi är ju bara med och ja, mest lyssnar egentligen. Och sen kanske man har någon information och komma med. Men, men spanarna är ju dom som gör jobbet ute så att säga.

FL: Men var det någon spaning då under....

LA: ...första delen menar du?

FL: Första delen av 2009 eller slutet på 2008...

LA: ...jo, nej...

FL: ... i Sverige?

LA: Första delen utav 2009?

FL: Ja.

LA: Ja, men det tror jag nog att det var, det tror jag. Jag kan, jag kan inte säga exakt när, när alltså när det drar igång så, de de jag vet faktiskt inte det alltså, men det tror jag att det är.

FL: Men hur länge var du handläggare för ärendet, det var du säger du och sen var det Göran Wall..

LA: ...mm...

FL: ...men hur länge var du kvar som handläggare för ärendet?

LA: Ja till i...i ja, juli eller augusti 2009.

FL: Juli eller augusti 2009.

LA: Mm.

FL: Det hände ju lite saker under våren 2009 här nere i Spanien.

LA: Hm.

FL: Hur informerad var du om det?

LA: Jag vet faktiskt inte vad det är för grejer alltså, om du, vad åsyftar du på?

FL: Jag tänker på dom här UC-operatörerna.

LA: Ja.

FL: ...som var verksamma nere i Spanien, hur informerad var du som handläggare av ärendet eller i vart fall, delhandläggare av ärendet, om det som hände nere i Spanien med UC-operatörerna?

LA: Ja, nej väldigt lite kan jag säga. Alltså för det första så har ju jag då, som jag sa till dig, var jag ju ganska ny då på Rikskrim, jag har ju aldrig jobbat överhuvudtaget med den här typen utav liksom verksamhet och för mig var det någonting som, det bara smög sig på och jag har inte varit insatt i det, alltså det kan jag säga. Så jag har haft väldigt, väldigt dålig information om det och de ja...det är säkert, ja min, min okunnighet liksom, för att jag har inte, nej jag har inte haft koll på det så att säga.

FL: Någonting som det talas mycket om i det här ärendet, det är ju en GPS-övervakning av den här båten Solero.

LA: Mm.

FL: Vad vet du om den?

LA: Ja, att det jag vet om den, är att om den satt, om det satt någon GPS på Solero, så har jag i alla fall fått information om var den har funnits via DEA. Så att om det var, om det var den

båten som det satt en på, för det kan jag så att säga inte jag svara på, men om det satt en GPS, som någon hade satt på eller vad det nu var, på på Solero, så fick jag information om det, ifrån DEA.

FL: Fick du den eller fick någon annan den?

LA: Nej, vi vi, ja...ja, det var väl kanske oftast jag, men de, det kunde säkert vara Göran också, som fick information.

FL: På vilket sätt kom den informationen?

LA: Den kom på mejl...ja, på mejl.

FL: Och hur var den....

LA:ifrån, ifrån den...

FL: ...skriven?

LA: Ja, den stod, de var oftast ett meddelande om att...som kom ifrån Tim Moran som är frå...DEA representant och så stod det att ja, nu befinner sig båten på, nu nu har jag fått dom här koordinaterna. Ja, det stod bara så, alltså nu, vi, nu har jag fått dom här koordinaterna. Då hade han fått det i sin tur utav någon, som befann sig...

FL: Var koordinaterna skrivna i klartext på något sätt, så att man kunde förstå var någonstans rent geografiskt den här båten befann sig?

LA: Ja, det var skrivet så.

FL: I klartext?

LA: Alltså det står ju, jag kan ju inte exakt nu precis hur det står, hur dom ser ut, men men det står ju tex N för north och så står det ju, ja siffror och så står det ju west eller någonting då och så står det siffror.

FL: Och hur omvandlade ni dom siffrorna och bokstäverna för att få den geografiska positionen på en karta.

LA: Ja, då får man gå in, man får ju gå in sen på en karta då, för och alltså och läsa av dom här koordinaterna, så får man en punkt liksom, från dom här. Det är två stycken då koordinater som man går in på, på en karta så får man en punkt.

FL: Hur långt efter fick ni dom här, den här informationen, var det en dag efter eller timmar eller minuter eller hur uppdaterade var ni?

LA: Nej, de kunde nog ta, det kunde nog ta någon dag kanske.

FL: Hade du direkt kontakt med...

LA: ...Tim Moran, Tim Moran ja...

FL: ...mm...

LA: ...(ohörbart) mm.

FL: Via mejl?

LA: Ja.

FL: Mm och då är det ju den här frågan då om, var dom här uppgifterna tog vägen?

LA: Mm.

FL: Dom som du fick därifrån, ifrån DEA, vad gjorde du med dom och vad gjorde ni med dom?

LA: Eh, alltså dom, dom, dom måste ju ha lagrats någonstans alltså, för vi gjorde ju det... jag vet att Göran också hade, alltså när Göran tog över sen där då, så för han hade ju samma uppgifter som mig, under den där tiden och att dom ja, måste ha funnits kvar då när, när han tog över ärendet. Men ja, jag vet inte riktigt var, var alltså dom la ut dom, dom låg i, dom låg ju i datorn. För man hade ju lagt ut såna här punkter på, var, varje gång man fick en sån där du vet...

FL: Varje gång du fick koordinater...

LA: ...koordination... ja eller koordinat, ja precis, så gjorde man ju en punkt på den.

FL: På en karta, på en fysisk karta alltså, så att man kund...

LA: ...nej (ohörbart) i datorn, var det väl.

FL: Mm.

LA: Så att jag, den borde ju

FL: ...eller hur sparades det här då, var det här i den här katalogen, om det nu fanns någon sådan?

LA: Jag kommer inte ihåg det, vart den sparades alltså, jag vet faktiskt inte det.

FL: Hade du dom här uppgifterna i din egen dator?

LA: De hade jag.

FL: Var det en bärbar dator eller en stationär dator?

LA: Nej, det var en bärbar dator, som jag hade fått på, från jobbet.

FL: Och där hade du den här informationen om koordinaterna?

LA: Mm.

FL: Då använde du inte förstår jag, din mejladress till polisen?

LA: Jo, det kan nog göra där också va, tror jag, men det kan man nog göra också där.

FL: Och vad gjorde du med dom uppgifterna som du hade i din dator, gällande dom här koordinaterna?

LA: Ja vi, alltså jag delgav ju alla dom här uppgifterna till ja, till åklagaren och så och Göran naturligtvis och till Knutte, eller till Knutsen Öy.

FL: Skickade du mejl till åklagaren eller?

LA: Ja.

FL: Och till åklagaren, vem menar du då?

LA: Till Karin Bergstrand.

FL: Och efter sen du slutade med ärendet, säger du juli/augusti...

LA: ..mm...

FL: ...2009, så bör du alltså ha skickat mejl till Karin Bergstrand innan du slutade med ärendet?

LA: Mm.

FL: Och då fick hon alltså koordinater som du hade fått ifrån DEA?

LA: Mm.

FL: Fick hon kartbilder också hur båten var rent geografiskt placerad, så att det var lätt och förstå menar jag, att få koordinater, det säger ju inte så mycket, men...

LA: ..nej...

FL: ...om man säger...

LA: ..nej...

FL: ...en båts placering på en karta...

LA: ...ja...

FL: ...så blir det ju...

LA: ...jag vet inte om, jag kommer faktiskt inte ihåg om hon själv la in, alltså kunde lägga in dom och titta på, för har du två koordinater kan du ju gå in på vilken karta som helst, alltså om du får en, du har en egen sån här Google, så om du får två koordinater, så kan du gå in mm... det vet jag faktiskt inte om hon fick. Men en som har alla koordinater i alla fall, det måste ju naturligtvis vara Tim Moran från DEA.

FL: Som har dom kvar?

LA:

FL: Du får inte göra tecken....

LA: ...nej....

FL: ...för det hörs inte på bandet.

LA: (skrattar) Nej, jag vet, nej nej jag vet inte, men man tänker ju det i alla fall, att dom har det.

FL: Mm, men då förstår jag att du har inga koordinater kvar?

LA: Nej för att den datorn var min, ja utredningsdator och sen när jag blev ombedd och lämna tillbaka den datorn, för jag flyttade ju därifrån (ohörbart) så, har jag ju tömt den på allting. All information, så det inte skulle ligga kvar någonting.

FL: Så den datorn i sig är kvar på Utredningsroteln?

LA: Ja, jag har lämnat tillbaka den.

FL: Men vilka fler var det då som hade tillgång till dom här koordinaterna du nämnde?

LA: Göran, Knutte eh, Karin, Tim Moran och dom han fick det ifrån. För han fick ju det från nån också, i sin tur. Ja, sen kan jag inte komma på någon mer.

FL: Det fanns ju misstankar i det här ärendet om att det skulle bli en, ett fullbordat grovt narkotikabrott.

LA: Mm.

FL: Att det skulle lastas över narkotika till den här båten Solero.

LA: Mm.

FL: Men sen blir inte det av...

LA: ...mm...

FL: ...vet du varför det inte blev av?

LA: Nej, det vet jag inte, jag vet inte varför det inte blev av.

FL: Var du kvar så länge så att det var klarlagt innan du lämna utredningen, att det inte blev av där.

LA: Ja.

FL: Så länge var du kvar alltså?

LA: Ja, jag tror det var den 16 juli, tror det i alla fall, att det var det.

FL: Fick ni koordinater den 16 juli, om var den här båten Solero befann sig?

LA: Det tror jag att vi har, eller hade.

FL: Kommer du ihåg var den befann sig då?

LA: Ja, det gör jag.

FL: Och var befann sig båten då?

LA: Den befann sig, nu måst...nu måste jag tänka, så jag inte säger fel i väderstrecken. Eh...

FL: Du får inte dra några koordinater nu utan

LA: ...nej...

FL: ...någon geografisk placering....

LA: ...ja, nej men...

FL: ... så man förstår...

LA: ...ja, precis, nej men alltså det är ju utanför Venezuelas kust, men jag kan, alltså tar jag fram en karta, så kan jag nästan peka på platsen alltså. För den ligger liksom precis, om du tänker dig Venezuela här, Isla Margarita ligger ju precis utanför och så om du tänker dig Isla Margarita och svänger såhär, så blir det ju, i så fall blir det ju bit söderut då och sen om man tittar in så till väster, så vet jag inte vad den ön heter, men det är ju nån utav dom här västindiska öarna där, där ungefär ligger den.

FL: Var den på en position så att den låg i närheten av den här speedboaten som skulle leverera narkotikan, vet du det?

LA: Ja, jag vet inte det, därför att jag hade inga såna uppgifter om någon speedboat som skulle leverera, alltså jag visste inte att, jag visste inte om då, om vi pratar den 16 juli eller rättare sagt fram till dess, så vet inte jag någonting om, alltså om någon speedboat eh... alltså vi tror ju att det ska komma med en speedboat, att det ska levereras på det sättet, men jag vet inte om, va vad den har för uppgifter eller jag fattar, fattar inte det riktigt egentligen, jag vet ju bara om att han, han Solero ska gå, ska, går ju iväg någonstans, för det ser vi ju. Och sen så ligger den ju och cirklar runt en... När man, när man tar positionen efter olika eller lite tid så att säga, så har dom varit på samma plats och så finns det ju lite samtal också sen när han inte vill stanna kvar där längre utan att han vänder. Det finns ju såna samtal, men det här med speedboaten vet ju inte jag någonting om.

FL: Samtal säger du, är det telefonavlyssning?

LA: Ja, det är telefonavlyssning, mm.

FL: Mm, för det fanns ju mejltrafik också.

LA: Ja, det gjorde det nog också kanske ja, det stämmer.

FL: Men mejltrafiken var väl i och för sig inte känd under sommaren 2009, den blev ju känd lite senare.

LA: Ja, alltså det där, det där kan du sätta mig på pottkanten, för det kommer jag inte riktigt ihåg nu, som va, vilket som var vilket, men jag minns, jag minns någonting och det tror jag är ett samtal i alla fall, just det här när han, när han lämnar, alltså att han, att han, jag tror att han har någon kontakt där i alla fall då... han säger att han lämnar, för att han har väntat länge nog och det har inte kommit någonting. Men, men i det läget vet ju jag inte någonting om vad, vad det är som har hänt, med narkotikan.

FL: Mm, om vi hoppar till en annan del i det här som gäller en BMW X6, som kördes ner till

Spanien, vet du någonting om det?

LA: Nej, det vet jag faktiskt inte.

FL: Ingen..?

LA: Ingen aning.

FL: Nej.

LA: Skulle det vara under den tiden också?

FL: Mm...

LA: (ohörbart).

FL: Det skall vara under tiden som du har varit aktiv i ärendet.

LA: Får man inga ledtrådar?

FL: Nej, antingen känner du igen det eller också så känner du inte igen det, så det är nog ingen idé och lämna några ledtrådar.

LA: Nej.

FL: Jag nämnde det här med UC-operatörer och det verkar som om du inte hade speciellt mycket kännedom om den verksamheten, är det korrekt?

LA: Ja, de.

FL: Du vet ingenting, så att det är ingen idé och ställa några följdfrågor kring det?

LA: (paus) Jag har liksom inte haft, jag har int...jag har ju liksom inte förstått deras liksom roll och vad dom har...alltså jag har inte haft den informationen.

FL: Känner du igen Magnus Wählberg och Matts Dacker?

LA: Matts Dacker känner jag igen, Magnus Wählberg, vet jag inte, känner jag inte igen.

FL: Nej. Matts Dacker, vet du om det är hans riktiga namn eller om han heter någonting annat?

LA: Om det är, om det är den Matts Dacker så, så heter han Matts Dacker, som jag tänker på.

FL: Vet du om han var involverad i det här ärendet på något sätt?

LA: Ja.

FL: På vilket sätt då?

LA: Han, han var väl den som var alltså, någon slags talesperson tror jag för den UC-verksamheten, har jag för mig. För att han...jag vet att han och Karin har ju haft kontakt, vi vi har liksom inte haft någon kontakt, för att jag har inte pratat UC och för...eftersom inte det är något som jag har varit involverad i liksom och ...men jag vet att han har varit i

kontakt eller funnits i ärendet och varit i kontakt med Karin.

FL: Om man går över till det här med JIT, vad säger JIT dig, vad är JIT för någonting?

LA: Det är ju att flera länder sam...samarbetar då i ett ärende och att man ska, det ska gå enklare, dvs ska gå enklare vägar var ju meningen i alla fall. Jag hade aldrig hört talas om det innan, det här var första kontakten med det, i det här ärendet, så att...

FL: Var du involverad i några JIT-möten?

LA: Det tror jag nog att jag var va.

FL: Var du med nere i Haag?

LA: Haag, ja.

FL: På ett, två, flera möten?

LA: Två va, tror jag.

FL: Kommer du ihåg när i tid, du var med?

LA: (paus) Mm, (mumlar) vänta nu, när kan det ha vart då...jag kan inte säga alltså, jag kan inte säga vad det var, när det var.

FL: Var du med under sommaren 2009, eller var det före sommaren?

LA: (paus) Jag minns inte riktigt när vi var nere, kanske att det var, det borde ha varit före, känns som ändå, före sommaren. Det känns som att det var, att jag har för mig att det var, var det inte vår, jo men det känns som att det var det, det var nog vår tror jag, som vi var där.

FL: Men det kunde vara mer än ett möte, säger du?

LA: Nej, jag kanske bara var med en gång.

FL: Kommer du ihåg vilka du åkte dit tillsammans med?

LA: Göran Wall, Karin Bergstrand, var Knutte med också tror jag, Knutsen Öy var med också.

FL: Mm, kommer du ihåg om det pratades på det här mötet om någon GPS-övervakning?

LA: (paus) Nej, det kommer jag inte ihåg.

FL: Jag måste gå tillbaka till dom här koordinaterna från Solero, dom här koordinaterna som du säger att du skickade vidare till Karin Bergstrand.

LA: Mm.

FL: Är du helt säker på den uppgiften, att du skickade dom här uppgifterna till henne?

LA: Jag tror inte att jag kanske skicka alla, det är inte säkert att jag gjorde. Jag vet att det var nog någon gång eller någon eller några gånger som hon, jag tror att hon bad om det själv, men jag ska inte säga att jag, att jag gjorde det regelbundet, det ska jag inte göra.

FL: Men på vilket sätt skickade du dom, var det via internkuvert eller via mejl eller hur gick det till?

LA: Ja, inte internkuvert i alla fall. Nej men om hon fick det, så måste hon ha fått det via mejl i så fall.

FL: Du var, du var inte upp till henne med något USB minne eller någonting sånt?

LA: (paus) Ja, när du säger USB minne, så tycker jag att jag minns det på något sätt, men (ohörbart) fast jag vet inte vad det skulle varit på den, men det känns som att jag har haft det faktiskt.

FL: Jag nämner det bara, det som ett alternativ...

LA: ...ja, jag förstår, ja...

FL: ...till att förmedla information.

LA: Ja, men jag kände som att jag har haft det, jag kanske hade, men det vet jag inte om det var de sammanhanget alltså. Nej jag kommer inte ihåg, jag kommer faktiskt inte ihåg alltså och jag vill inte säga liksom heller att jag har skickat liksom varenda gång det kom någon, liksom till henne, för det var kanske inte det viktigaste egentligen utan det viktigaste var ju att vi hade det, alltså och så. Så att...men, men säkert att man ringde i alla fall alltså och sa...det skulle förvåna mig annars, om inte jag hade gjort det, att man ringer och säger var den är någonstans.

FL: Det måste ju ha varit vissa dagar här som var mer intensiva, mer intressanta än andra...

LA: ...mm...

FL: ...och du nämnde själv datumet den 16 juli...

LA: ...mm...

FL: ...som intressant, var det då man antog att det skulle ske någon överlastning till Solero?

LA: Alltså ja, ja, jag vet inte exakt om det var det datumet Eije alltså, men jag bara, jag tror, tror att det var det alltså, men det var väl när man ser att båten har, alltså att båten har kommit så långt och ligger där och cirklar, där man alltså...det här var väl en plats som man antog bara för att det är, i dom här trakterna där det brukar ske, så det var säkert inget, alltså. Vi hade ju inte någon, att vi hade någon vetskap om exakt var det skulle vara nån...för det hade vi had... de visste inte vi, jag i alla fall. Men när man ser att det går åt det hållet, så förstår man ju liksom, men gud här kan det ju, här kan det ju ske nu. Det kändes ju som att de, att det var väldigt, väldigt nära.

FL: Det här tillslaget som gjordes, dock inte på Solero utan på den där speedboaten, hur informerad blev du om det?

LA: Eh, alltså, det känns som att det är någon information som, alltså du menar då, den här dagen eller då?

FL: ...mm..

LA: .. de de det är en information som jag egentligen aldrig har fått utan det är bara nått som... ja, någon har kanske antagit och sagt att det eh... ja, und... alltså för jag vet inte riktigt när det kom fram, för det här var efter jag hade lämnat ärendet och jag har bara fått det som att oj, undrar om det var ja, liksom vilka var det som tog den här speedboaten, vem var det som tog och hur mycket det var och det här... alltså jag vet ju fortfarande inte någonting om det utan det är bara någon som har sagt och antagit att det skulle varit amerikanarna som tog det. Jag tror det var, jag tror faktiskt att det var, att var Knutsen Öy som sa det till mig.

FL: Och det var i ett senare skedde där?

LA: Ja ett senare skede, det här var ingenting som vi visste någonting om då.

FL: Mm.

LA: Utan det här, de de tog ju, för mig tog mig det ett tag... innan man fick...

FL: ...innan...

LA: ...ja men innan man fick såna informationer. Det här var ju bara ett, för oss var det ju bara så här, en en position på en båt och så får man, förstår man på samtal, att det inte blev någonting, utan att den gick därifrån tom. Sen vad som hade hänt, det var ju ingen som visste.

FL: Men är det avlyssning då på Mauritz Anderssons telefon som han hade på Solero eller var det någon annan lur?

LA: Eh, vi had... hade... det här var ju då han själv ja, som (ohörbart) sin lur ja, mm.

FL: Men att avlyssningen låg på Mauritz Andersson och inte på någon annan.

LA: Vi hade väl avlyssning på flera lurar, vi hade väl på Jonas också, dom lurar som fanns på honom och Andreas och Niklasson och ...

FL: Var namnet Andreas Niklasson känt för dig under tiden du var handläggare för ärendet?

LA: Ja, det var han.

FL: Hur kom han in i bilden?

LA: Han kom in i ett samtal en gång eh... ja, jag kan inte säga något datum naturligtvis eller alltså jag vet bara att det var, rätt som det är så hör man ja, får man in det här samtalet, så kan så småningom härleda till att det var han, att det var Andreas.

FL: Men var Andreas Niklasson identitet känd för dig innan du lämnade ärendet?

LA: Ja.

FL: Hade det vidtagits några åtgärder gentemot Andreas Niklasson, jag tänker på tvångsåtgärder såsom telefonavlyssning?

LA: (paus) Jag är så himla rädd och säga för mycket, för jag alltså, det känns som att... ja, jag måste säga ja, alltså att vi hade det på honom.

FL: Vet du var Andreas Niklasson befann sig då?

LA: Det första samtalet menar du eller?

FL: Nej under...

LA: ...eller...

FL: ...när ni hade telefonavlyssning på honom.

LA: Jaha... (paus)...

FL: Vet du var han befann sig rent geografiskt?

LA: (paus) Nej, jag kommer inte ihåg.

FL: Mm. När du var handläggare för det här ärendet, var vad det för dokument du upprättade under den tiden då, jag kan tänka mig, det fanns inte så många och hålla förhör med och såna bitar, men däremot kanske man fick skriva promemorior eller sånt, var det något sånt som du skrev då under tiden du var handläggare eller vad upprättade du för typ av dokument?

Anledningen till att jag frågar, det är därför att jag gjorde en liten koll i Durtvå, för att se hur aktiv du var i Durtvå under den här perioden och det var väldigt lite aktivitet.

LA: Mm.

FL: Och ser det väl ut idag också, men det kanske är naturligt eftersom du inte är kvar på Utredningsroteln, att du använder inte Durtvå speciellt mycket.

LA: Nej, inget.

FL: Du var inloggad senast den 20 september 2011, men om man tittar på 2009, så var det ju bara elva noteringar totalt i Durtvå systemet, men ingenting av det jag fick upp gällde då det här ärendet Playa utan det gällde andra ärenden då som, där du var involverad i något beslag och så skrev några promemorior och så.

LA: Mm.

FL: Därför blir man lite fundersam på, hur...handlingarna i Playa avrapporterades.

LA: Mm.

FL: Någoting måste väl ha skrivits under den här tiden som du var handläggare?

LA: Mm.

FL: Kan du dra dig till minnes hur dom dokumenten som upprättades, hur dom registrerades. Det var väl trots allt en inledd förundersökning?

LA: Mm, (paus) alltså de, de jag minns mest av, det är att vi eh...att vi lyssnade så mycket, eftersom vi lyssnade själva, så lyssnade vi så otroligt mycket och skrev ju ut samtal alltså och dom finns ju då bevarade, men självklart inte i Durtvå och utefter det sen så skrev vi sammanställning utav eller vad vi tog ut, så att säga och vad som var det viktigaste i dom här samtalen. Och de är det som jag minns mest av liksom.

FL: Men dom här skrifterna då som du framställer, var, var hamnar dom någonstans då?

LA: Dom, dom...

FL: ... blir dom kvar på TA:n, nu kan inte jag det här, så nu får du förklara för mig.

LA: Ja, nej alltså dom, jag vet att alla dom här, allt det här materialet, det samlades, jag vet i alla fall först att det var, att vi hade liksom pärmar med allt det här materialet och allt det här materialet tog Göran över, det som vi hade skrivit och jobbat med under 2009 eller fram till det här i augusti eller vad det var. Så det var ju skivor och alltså CD skivor och ja, pappersmaterial liksom....

FL: ...det var CD skivor från...

LA: ...mm...

FL: ...från telefonavlyssningen....

LA: ..mm...

FL: ... och dom utskrifterna ni hade skrivit....

LA: ...mm och de hade (ohörbart) ...

FL: ...som innehöll då samma sak som CD skivorna, förstår jag?

LA: Ja, just det, ja.

FL: Och de, dom förvarades i pärmar alltså?

LA: Mm och sen, sen vad som hände med dom, det vet jag inte. (paus) Sen skickades ju, jag tror också att, men det kanske inte var just då, men lite senare sen, så togs ju alla, alla såna samtal och allting sånt, det togs ju ut så KUT:arna tog ju hand om det materialet, som nån, alla dom här ja, rapporterna eller vad kallar man det för eh...

FL: Pratar du om utskrifterna från telefonavlyssningen?

LA: Ja, ja, det som kom, det som senare sen, det samlades ju inte i pärmar, så att det låg ju i datorn allting, det är väl bara den första lyssningen så att säga. Och sen så låg ju allting i datorn och då, då för då tog ju KUT:arna hand om det, om material som dom skulle liksom. Du vet när dom skulle sammanställa och länka och såna här grejer och kolla telefonnummer och om de har funnits tidigare och sådär. Så där, där gick dom in och fundera...

FL: SSI är det bekant?

LA: Ja nu är det ju det.

FL: Var det bekant...

LA: ...nu är det ju det.

FL: ...då under...

LA: ...nej...

FL:sommaren 2009?

LA: Nej, jag har inte haft någon kännedom om det, vad SSI är.

FL: Hur kom det sig att du lämnade den här utredningen?

LA: Det var ju att min, min chef sa att jag inte fick vara kvar längre, min utredningschef. Han sa att jag var tvungen och lämna.

FL: Och vem var det, var det det namnet du ...

LA: ...Anders (ohörbart) nej, Anders Wretling var det som...han var chef för utredning, nej jag kommer snart fram till (ohörbart) får jag tänka lite till, så ska jag komma på, han som var KPE chef, ja. Nej men det var då, då tog ju Göran Wall över.

FL: Men innan det så hade ni haft det gemensamt, ärendet?

LA: Ja, ja.

FL: Vet du någon motivering till att du fick lämna, var det...? Jag förstår att det inte var på eget initiativ du lämna utan...

LA: ...nej jag var ju väldigt hängiven kan jag säga ärendet och jag hade jobbat väldigt hårt med det och alldeles för mycket naturligtvis, det hade jag ju gjort. Vi var få hela tiden, väldigt få personal, det var ju hård arbetsbelastning för oss alltså, vi försökte hela tiden och få personal, men vi, vi lyckades aldrig med det. Alltså det är ju, det är en sån komplex historia det här alltså. Det var ju motsättningar i det här ärendet redan från början, med folk som ska veta och inte veta och det här är ju på någon annan nivå, som är över mitt huvud, där, jag tror att eh...det fördes ju liksom den, dialogen fördes ju inte mellan högsta KPE ledningen till utredning...till utredningsledningen, om man säger så.

FL: Men motsättningen, var låg motsättningarna?

LA: Men det låg väl i det att, att förmodligen att dom inte har KPE, alltså KPE ledningen hade inte informerat utredningscheferna, utredningscheferna visst...eller utredningschefer visste inte hur liksom hela arbetet gick till och alltså vi, vi jag och Göran hamnade liksom under en annan ledning än, än utredningschefen.

FL: Var Arne Andersson involverad i någonting här?

LA: Ja, men tack, det var ju det (skrattar) det var ju de han hette, det var ju Arne Andersson ja, det var bara jag som, ja det var det, det var han.

FL: Var han den som var eran chef rent faktiskt under den här perioden då...

LA: ...ja i början var det ju så alltså och det var, var ju egentligen ganska länge, det var nästan under hela den här tiden, som jag var inne i ärendet, så var det ju så, att det var Arne Andersson och Knutsen Öy alltså. Jag menar ja, jag vet att, jag jobbade, satt ju väldigt mycket upp på TA-avdelningen, man var ju nästan aldrig nere på utredningen, man satt ju däruppe hela tiden. För och ha den nära kontakten liksom, med dom där och vi hade jätte, jättemycket material och bearbeta. Det var otroligt mycket liksom. Och jag vet att man skuttade ner ibland där på utredningsavdelningen glad i hågen när det hade hänt någonting sådär, som var liksom spektakulärt tex när man hade fått, liksom identifierat den där båten tex, som han hade köpt då liksom, var ju jättelyckligt när jag skuttade ner och kunna säga det

liksom till cheferna där nere. Men ja, ja, jag har förstått det senare att deras ointresse var verkligen enormt och jag kunde inte förstå hur dom kunde vara så ointresserade utav den här fantastiska nyheten jag kom med eller vi kom med inte jag utan vi, som jag och Göran då kom med.

Men jag har förstått det på senare tid, dom var liksom inte intresserade, för att dom hade inte fått kanske, alltså dom fick inte den informationen utav dom här höga cheferna och fick inte vara delaktiga i ärendet och så jag förstår det nu att, dom var helt ointresserade. Dom tyckte det var konstigt när jag kom där och skulle berätta saker då men, fick ingen respons liksom.

FL: Men dom som...

LA: ...vi fick ingen respons heller just att, att få fler, att jobba i våran grupp, för att vi var utarbetade.

FL: Men dom som du då berättade för, vilka var det då?

LA: Anders Wretling och Tuve Johansson, det var ju dom två som satt som utredningschef och biträdande.

FL: Och sen Arne Andersson då, han tillhörde någonting annat?

LA: Han är ju, han är ju den övergripande chefen på, alltså på KPE, där utredningsavdelningen står under, så han är ju, han är ju högsta chefen där.

FL: Men om man går tillbaks till det här med att du fick lämna utredningen, kan du sammanfatta det på något sätt, hur det kom sig?

LA: Jo men det kom sig såhär att, ärendet då hade det gått i, alltså då hade det gått i stå, alltså det här hade ju misslyckats då och de på, ja det sjönk ihop som en pannkaka bara. Man var ju jätte, jätteledsen liksom, för det var ju precis, det var ju så otroligt nära liksom, men ja vi fortsätter väl ett tag där då och jag vet inte riktigt exakt när det var, men ja, vilket datum eller någonting, men jag tror att det var i augusti i alla fall. Så då hade ju, liksom låg ju på sparlåga naturligtvis, ärendet. Så ringde, Tim Moran ringde till mig och som han ofta gjorde och pratade med mig. Och så sa han det att han, att han skulle ja, han skulle träffa en person i stan och så frågade han bara om jag, han frågade mig om jag ville följa med. Och då sa han såhär att ja, jag vet inte, alltså jag, jag ringer till min åklagare och pratar med henne först säger jag bara till honom. Och så ringde jag till Karin och pratade med henne och ja, typ att det var liksom okej då. (paus) Men sen så, så hade vi ju det där mötet då (paus) och sen var ju, det var ju inte så lämpligt och sen när jag kom tillbaks, så fick jag reda på utav Anders Wretling att inte fick vara kvar längre i ärendet.

FL: Det var pga mötet med Tim Moran alltså?

LA: Mm, mm.

FL: Var det något speciellt med det mötet?

LA: Jo, men det var det väl, det är klart för att han skulle ju träffa, ja han skulle träffa en person som kanske inte, alltså han, för det första så får jag ju överhuvudtaget inte vara med på ett sånt där möte, men han skulle ju träffa en person så att...det var inte bra.

FL: Han skulle träffa någon person som var känslig i det här ärendet, förstår jag?

LA: Ja, ja.

FL: Och den personen vet du vem det är givetvis?

LA: Ja.

FL: Och vem är det?

LA: :

FL: .

LA:

FL: Under tiden du var handläggare nu för ärendet, tillsammans med Göran Wall.

LA: Mm.

FL: Hade du mycket kontakt med Karin Bergstrand då?

LA: Ja.

FL: Hade du mycket kontakt med Hans-Jörgen Hanström?

LA: Nej.

FL: Den tredje åklagaren här, Chatrine Rudström, känner du henne?

LA: Nej.

FL: Det är inget namn som är bekant under den tiden du var handläggare?

LA: Nej.

FL: Hur fungerade samarbetet med åklagaren under den perioden som du var aktuell i ärendet?

LA: Bra.

FL: Så inga problem?

LA: Nej. (paus) Det som var i så fall, det är ju det att hon, hon hade...vi hade ju väldigt mycket kontakt och hon eh hade, hade ju svårigheter med många personer. Vissa ville hon själv inte prata med och andra var det så, andra personer ville inte prata med henne. Och det var det som var ett jätteproblem, så att ofta ville hon ju prata med mig och andra personer ville inte prata med henne och då pratade dom med mig. Jag ville helst, alltså och så var det många alltså.

FL: Men du fungerade bra tillsammans med Karin Bergstrand i alla fall?

LA: Jo, det funkade bra.

FL: Är det någonting mer som du har och berätta om det här ärendet, någonting som du

reagerade över, som... fungerade mindre bra, någonting sånt?

LA: I grunden så var det ju, alltså, det var ju ett fantastiskt ärende och vi drevs ju utav en, man man drevs ju verkligen utav en, en alltså längtan till att, för man såg ju framför sig det här, vad det skulle bli, som var helt ofattbart egentligen. Men det kom ju så nära inpå en och det var ju nästan ja, det hände ju till slut, men inte under min tid då men. När jag, när jag var med, så det var ju så nära, så att det var, man kunde knappt andas liksom det där sista, men man hade ju liksom, levde ju med det här ärendet dygnet runt. Och det var naturligtvis alldeles för mycket och det var alldeles för stor arbetsbelastning, men i och med att det var så intressant och roligt så, så ja så liksom, ja, klarade man det ändå på något konstigt sätt även om man kanske skulle ha gått in i hur många väggar som helst på vägen, för det var ett övermäktigt jobb alltså, för Göran och mig. Men...jag tror inte att under tiden som, som man var uppe i det, så tror jag inte jag tänkte så mycket på det, att det egentligen var en massa problem. För det som hade behövts, det var ju att hade funnits fler, att det var fler människor involverade i det, att man hade haft mera hjälp liksom. Men att man orkade inte strida för det också, mitt upp allt det här, det allt det andra, så orkade man inte lägga energi på det också. Man hade bara velat att det skulle, skulle ha fungerat. Men det gjorde inte det, för det var så himla mycket tycker jag i alla fall, tjafs alltså med, mellan dom här chef...olika chefer och.... Ja, nej det var ... det var jätte märkligt.

FL: Du berättar det som att det här ärendet tog liksom slut här, eller att luften gick ur det då i och med att det inte blev någon överlastning där.

LA: Mm.

FL: Var det något resonemang kring förberedelse till grovt narkotika brott, att man hade nått förberedelsestadiet...

LA: ..du jag ska säga så här till dig, att det sista mötet som jag var med på, innan jag fick gå, så var jag oerhört entusiastisk alltså, även om det hade, det här hade hänt och man bara kände, men gud det här är inte sant liksom, så hade jag ändå tron på att det skulle, att det skulle ske, även om det nu inte had...om det hade gått om intet den här gången, så skulle dom göra ett nytt försök och när jag talade om det, eller pratade om det på, på det här mötet då, så fick jag ju bara liksom ja, det kan du glömma, att vi ska hålla det här ärendet igång till nästa år, att man skulle liksom försöka i alla fall och hålla det igång. Så att det var, alltså då kände jag det att dom var väldigt så där negativa vibbar utan dom, att dom, att dom faktiskt gjorde det, att det verkligen fick liksom leva vidare sen, det var någonting som skedde efter min tid. Men då, då var det väldigt mycket negativt.

FL: Mm, när jag tänker på förberedelsebrottet då, ni hade då en båt som var övervakad och som då skulle ta emot en stor mängd narkotika, då kan man ju tänka sig att man når fram till förberedelsestadiet i vart fall. Det var inte något tal om några tvångsåtgärder gentemot Mauritz Andersson i det läget?

LA: Nej.

FL: Inte så länge du var kvar.

LA: Nej inte så länge jag var kvar, det är möjligt att det kom efter där sen då, i så fall.

FL: Men det som skulle lastas över till den här båten då, om det nu stämmer med dom uppgifterna jag har. Har, har du fått vetskap om vilken mängd det rörde sig om? Du kanske vet det idag, men visste du det då?

LA: Nej, det kan vi inte vetat.

FL: Om jag nämner 713 kg, är det någonting som låter bekant för dig?

LA: 713 kg låter inte bekant för mig, mer än att jag tror att jag läste någonting i någon, i någon artikel eller någonting. Så att det där är någonting som jag, och jag vet inte alls vad det kommer ifrån. När du säger 713 kg, så känns det som ja, men det såg jag nog faktiskt i någon sån där som jag läste, någon artikel på nätet så att, men men de, ingenting annat alltså. Jag kommer inte ens ihåg om det skulle vara den här gången eller, jag har ingen aning. Jag vet bara, jag läste väldigt, väldigt snabbt bara så här, och så var det en siffra, men det var ingenting som fanns då i min värld.

FL: Men du säger i alla fall att du hade kontakt med DEA då, genom han Tim...

LA: ...mm Moran.

FL: Och fick du ingen information efter det här, av honom om någon narkotika som DEA hade tagit?

LA: Nej.

FL: Det fick du inte?

LA: Nej, fick jag inte.

FL: Nej. Ja då har jag inget mer som jag tänkte fråga dig om, är det någonting mer nu som du känner att du vill berätta i detta?

LA: Nej, inte som ...

FL: Ingenting?

LA: Nej.

FL: Var började du jobba efter det att du lämnade Utredningsroteln?

LA: Jobbade på Spaningssektionen, med telefonavlyssning.

FL: Då avslutar vi, klockan är 14.25.

Polismyndighet
Rikspolisstyrelsen IU

Enhet
Utredningsenhet Stockholm

PM

Samtal från Charlotta Andersson.

Signerad av

Signerad datum

40

Diarienum
0150-K5668-12

Uppgiftslämnare
Ekengren, Eije

Datum
2013-02-06

Tid
09:36

Beslag verkställt
Nej

Material för analys
Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Eije Ekengren

Uppgiften avser

Uppgift

Charlotta Andersson avhördes till mig per telefon på morgonen denna dag med anledning av uppgifter hon lämnat i förhör 2013-02-04.

Charlotta uppgav att det inte var Mauritz Andersson som var aktuell under den initiala telefonavlyssningen som inleddes med en TA-ansökan 2008-12-12. Charlotta uppgav att det var många människor som de lyssnade på initialt men att det definitivt inte var Mauritz Andersson. Denne kom in i bilden senare, troligen i början av 2009.

Charlotta har tillgång till handlingar som visar vilka de lyssnade på initialt i händelse av att dessa uppgifter är av betydelse.

Charlotta uppgav vidare att hon "vände på kartbilden" när hon skulle förklara båten Soleros positioner utifrån erhållna koordinater. Charlotta tror att hon sa söder om Venezuela men att det borde var "norr om" om man har korrekta väderstreck.

Stockholm den 6 februari 2013

Eije Ekengren
Krkom

PM

Samtal från Charlotta Andersson.

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Rikspolisstyrelsen IUEnhet
Utredningsenhet StockholmDiariet
0150-K5668-12

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Ekengren, Eije	2013-02-07	09:32
Beslag verkställt	Material för analys	
Nej	Nej	

Mottaget	Mottaget datum	Tid
Sätt på vilket uppgift lämnats		
Upprättad av		
Eije Ekengren		

Uppgiften avser

Uppgift

Lotta Andersson avhördes per telefon 2013-02-07, kl. 09:08, med anledning av hon mådde dåligt med anledning av att hon lämnat viss uppgift i samband med förhör 2013-02-04. Lotta berättade att hon inte känner sig i balans och att hon inte har någon annan att prata med.

Lotta berättade att hon inte hade behövt säga det hon sa. På fråga om vad hon avser uppgav hon att det bara gäller uppgiften om varför hon fick lämna ärendet och att det hade knytning till ett möte med en viss person. Detta var en känsla hon hade, att hon fick lämna utredningen av den anledningen, medan det officiellt handlade om att ärendet gick ner i viloläge och att endast en person skulle fortsätta som handläggare. Lotta hade mycket vid sidan om och såg det som självklart att Göran Wall var den som skulle fortsätta.

Lotta informerades om att undertecknad kan göra en notering om att hon tycker att det var onödigt att hon berättade något om sin känsla kring varför hon fick lämna ärendet. Chefernas beslut gällde att ärendet gick ner i viloläge och att det av den anledningen inte behövdes två handläggare.

Lotta berättade vidare att "det är farligt" och "livsfarligt" om namnuppgiften som hon nämnde kommer ut. Hon mår mycket dåligt av detta och tycker att det var onödigt att hon nämnde detta. Lotta tillfrågades inte om varför detta skulle vara "livsfarligt". Hon säger dock att hon inte vill att någon annan människa ska komma till skada.

Stockholm den 7 februari 2013

Eije Ekengren
Krkom

Utdrag ur HUF-protokoll

Dag 32 – torsdagen den 9 augusti 2012

Det antecknas att Johan Eriksson frågar åklagaren om Mauritz Anderssons båt har varit belagd med en GPS-sändare under den aktuella perioden år 2009, då Mauritz Andersson reste på Karibiska havet dels ensam dels med Tony Knowles.

Åklagaren uppger att man har ställt denna fråga till DEA via Kuten och att man då har fått svaret "nej". Antagligen gavs svaret muntligen.

Dag 47 – måndagen den 24 september 2012

Åklagaren uppger att det, i och med att Mauritz Andersson i förhöret den 15 augusti 2012 förklarat sig ha avbrutit försöket den 16 juli 2009, har blivit absolut nödvändigt att avslöja att det har funnits en GPS på Solero vid den aktuella tidpunkten år 2009. Åtgärden ifråga var inte begärd av svensk myndighet, utan skedde med anledning av ett annat lands brottsutredning. Åklagaren fick reda på detta i juli år 2009. De fick samtidigt veta att det var absolut förbjudet att vidarebefordra denna information, vilket följer av lag. Sedan dess har åklagaren arbetat med att erhålla tillstånd för att få lämna vidare denna uppgift. Åklagaren har förklarat för det andra landet att tingsrätten och parterna måste få veta att den aktuella GPS:en funnits på båten. Det var först i fredags, förra veckan, som en lösning skymtade. Åklagaren har numera tillstånd att ge vidare informationen om att den aktuella GPS:en har funnits på båten, men åklagaren får fortfarande inte avslöja vilket land som utfört åtgärden. Åklagaren kommer att återropa förhör med en utländsk polisman som har fått information om båtens rörelser och säger sig minnas dessa. Åklagaren kommer även att arbeta vidare med frågan om annan dokumentation kan erhållas angående detta.

Dag 48 – tisdagen den 25 september 2012

Åklagaren Karin Bergstrand uppger följande vad gäller informationen som lämnats avseende GPS:en på Solero år 2009. Åklagarmyndigheten erhöll denna information bl.a. på ett Euro-Just möte. Det står om GPS:en i JIT-protokollen. Det var Kuten som hade fått denna information. Karin Bergstrand fick sedan från Kuten veta var båten befann sig, men hon har aldrig haft några koordinater eller exakta positioner. Hon kan inte svara på vem vid Kuten som informerade henne om att denna information hade förflutit mellan en hemlig nation och Kuten. Det stämmer att hon har sagt att bilen i Spanien inte var "buggad" enligt hennes uppfattning. Hon ber att få återkomma om huruvida det hade installerats avlyssningsapparat i den aktuella BMW X6:an.

PM

Inspelningar från Stockholms tingsrätt.

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet

Rikspolisstyrelsen IU

Enhet

Utredningsenhet Stockholm

Diarie nr

0150-K5668-12

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Ekengren, Eije	2013-02-11	09:14
Beslag verkställt	Material för analys	
Nej	Nej	

Mottaget	Mottaget datum	Tid
Sätt på vilket uppgift lämnats		
Upprättad av		
Eije Ekengren		

Uppgiften avser

Uppgift

Undertecknad sökte kontakt med Andreas Niklasson den 7 februari 2013 i syfte att få kompletterande uppgifter avseende lämnad uppgift om att det finns inspelningar från Stockholms tingsrätt gällande kå Karin Bergstrands förnekande av vetskap om GPS på båten Solero under juli 2009. Då ingen kontakt kunde etableras sökte jag advokat Johan Eriksson för att höra om denne kände till något angående inspelningarna som Niklasson nämnt.

Advokat Eriksson uppgav att det finns en ljudupptagning från Stockholms tingsrätt på en Internet-sida som heter något liknande "magasinet.paragraf". Dick Sundevall har skrivit några artiklar om rättegången och där ska även ligga en ljudupptagning. Osäkert om inspelningen gäller kå Bergstrands förnekande, men den ger i vart fall en bild av stämningen i rättssalen.

Advokat Eriksson uppgav att även TV4 ska ha någon inspelning och att han skulle undersöka detta och återkomma till mig. Advokat Eriksson var tveksam till att Niklasson har några preciserade uppgifter gällande andra inspelningar eftersom denne inte haft möjlighet att ha de kontakter som krävs p.g.a. restriktioner. Niklasson känner nog bara till att det finns individer som spelat in delar av rättegången.

Advokat Eriksson avhörde till undertecknad den 8 februari 2013 och uppgav att en av advokaterna i målet, Martin Särman, fört noggranna anteckningar om vad som sagts i rätten. Anteckningarna finns kvar och förhör kan hållas med advokat Särman i de delar som är av intresse. Advokat Eriksson hade fått följande konversation från advokat Särman,

Den 9 augusti 2012 ställde advokat Eriksson en fråga till kå Karin Bergstrand gällande båten Solero under juli 2009:

- Har Mauritz haft en GPS på sin båt? (JE)
- Fått svaret av DEA, nej. (KB)
- Det vore väl ändå viktigt. (JE)
- Det är vi inte överens om. (KB)

Från förhandlingen den 6 september 2012 finns följande notering:

"JE frågar var Mauritz var vid skilda tidpunkter, annars var det hinder om de inte fick svar på

frågorna."

Den 24 september 2012 medger kå Bergstrand att det förekommit hemlig övervakning av Solero av främmande land.

Den 25 september 2012 ställde advokat Martinson en fråga angående JIT-protokollen:

- Står det något i protokollen om GPS:en? (TM)
- Kuten har aldrig haft några koordinater. (KB)

Advokat Eriksson uppgav vidare att åklagarna lämnat in två olika tilläggsprotokoll om var Solero befann sig under 2009. Det första, 4:5, lämnades in den 20 augusti 2012 medan det andra, 4:7, lämnades in den 12 november 2012. Protokollen innehåller skiftande uträkningar om var Solero befann sig vid olika tillfällen.

Advokat Eriksson har kännedom om en person som spelade in under rättegången och skall kontakta denne för att höra om han är beredd att lämna över inspelningarna till undertecknad. Advokat Eriksson återkommer angående detta.

Stockholm den 11 februari 2013

Eije Ekengren
Krkom

PM

Utskrift från Sthlms tingsrätt; 2012-08-09.

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet

Rikspolisstyrelsen IU

Enhet

Utredningsenhet Stockholm

Diariernr

0150-K5668-12

Uppgiftslämnare

Ekengren, Eije

Datum

2013-02-27

Tid

12:04

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Eije Ekengren

Uppgiften avser

Uppgift

Enligt erhållet utdrag ur HUF-protokoll har följande antecknats avseende "Dag 32 – torsdagen den 9 augusti 2012":

"Det antecknas att Johan Eriksson frågar åklagaren om Mauritz Anderssons båt har varit belagd med en GPS-sändare under den aktuella perioden år 2009, då Mauritz Andersson reste på Karibiska havet dels ensam dels med Tony Knowles. Åklagaren uppger att man har ställt denna fråga till DEA via Kuten och att man då har fått svaret 'nej'. Antagligen gavs svaret muntligen."

Undertecknad har genom tingsnotarien Niclas Wallin erhållit en cd-skiva med ljudupptagning från Stockholms tingsrätt under följande datum:

Dag 32 – torsdagen den 9 augusti 2012

Dag 47 – måndagen den 24 september 2012

Dag 48 – tisdagen den 25 september 2012

Nedan följer ett utdrag från den 9 augusti 2012 avseende den del som berör GPS-sändare:

JE: adv Johan Eriksson

KB: kå Karin Bergstrand

JE: Sen går vi vidare till DEA, min första fråga, under perioden 2009 då Mauritz på olika sätt reser omkring i Karibiska havet tillsammans med Anthony Knowles, och också ensam, har hans båt Solero varit belagd med en GPS sändare?

KB: Eh, jag kan säga att jag har ställt frågan till DEA, eller via KUTEN har vi ställt frågan till DEA, DEA och fått svaret nej.

JE: Och det, är det ett muntligt eller skriftligt svar?

KB: Det är säkert ett muntligt svar.

JE: Och då är det alltså någon person på KUTEN som har kontaktat ...

KB: ...mm...

JE: ...dig och...

KB: ...jag har inte fått det direkt från KUTEN.

JE: ...var har du fått... utan du har fått det...?

KB: Via, via utredningsavdelningen.

JE: Förlåt?

KB: Via utredningsavdelningen.

JE: Utredningsavdelningen.

KB: Mm.

JE: Är vi överens om att om det hade funnits en GPS sändare på Mauritz båt, så hade det varit en, en viktig information?

KB: Eh, nej det är vi nog i och för sig inte överens om.

JE: Nehej, för då hade man ju möjligen kunnat veta var Mauritz har befunnit sig när han är ute och seglar på havet, jag ska återkomma till det. Nu vill jag veta, och nu håller vi oss till 2009, när blev DEA inblandade i detta ärende?

Stockholm den 27 februari 2013

Eije Ekengren
Krkom

Polismyndighet
Rikspolisstyrelsen IU

Enhet
Utredningsenhet Stockholm

Originalhandlingens förvaringsplats

Kontroll av e-postmeddelanden på IÅK.

Signerat av

Signerat datum

Diariennr
0150-K5668-12

Datum
2013-02-23 Tid
10:40

Involverad personal

Funktion

Eije Ekengren

Uppgiftslämnare

Berättelse

Undertecknad besökte Internationella Åklagarkammaren i Stockholm 2013-02-22, kl. 11:55, för att, enligt direktiv från då Pär G Lindell samma dag, gå igenom ett antal e-postmeddelanden som sänts till Eurojust och som gäller båten Soleros färdvägar under sommaren 2009.

Jag sammanträffade med tf kammarchef Lise Tamm som tillhandahöll bifogade handlingar, samt aktuella e-postmeddelanden, skrivna på franska men även översatta till svenska.

Samtliga 19 e-postmeddelanden har kontrollerats avseende de svenska översättningarna, utifrån den sammanställning då Karin Bergstrand lämnat enligt bilagd handling daterad 2012-11-02. Allt som nedtecknats i sammanställningen överensstämmer med de svenska översättningarna.

Det som inte finns med i sammanställningen gäller inte positioner utan uppgifter enligt följande:

2009-07-15, 15:33.

För övrigt har DEA meddelat oss att Andersson hade kontakt med en viss Tony Knowles som hade planer på att komma och träffa Andersson på Martinique.

2009-07-16, 17:48.

Andersson är inte längre ensam ombord eftersom han har fått sällskap av en viss Knowles Anthony, född 07.01.1952 i Nassau.

2009-07-17, 11:05.

HMS Iron Duke stoppade för övrigt en go fast-båt i natt i närheten av den holländska ön Curacao (31 balar med kokain beslagtogs).

E-postmeddelandena 1-18 är sända från Frédéric Menard och ställda till mottagare som registrerats under "EUROJUST". E-postmeddelande 19 är sänt från "REVEL Patrice Autenne Caraibe OCRTIS" och är ställt till personer som återfinns i sändlista för e-postmeddelandena 1-18. Dock finns inte namnet "EUROJUST" utskrivet.

Stockholm den 23 februari 2013

Eije Ekengren
Krkom

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Internationella åklagarkammaren Stockholm

Kammaråklagare Karin Bergstrand

2012-11-02

Sida 1 (1)
Handling 2668
Ärende AM-184302-09
Handläggare 109-7

Till Stockholms tingsrätt, avd 4, och
samtliga försvarare i mål B9799-10

Beträffande uppgifter i e-postmeddelanden, mål B 9799-10

Som tidigare tillkännagivits har jag i egenskap av förundersökningsledare delvis lösts från internationell sekretess som ålagts mig vid ett JIT-möte den 7 juli 2009, såvitt avser förekomsten av en GPS placerad av annat land på båten Solero.

I anledning av den diskussion som förts med det aktuella landet vad gäller frågan om sekretess har jag erhållit en serie om 19 stycken e-postmeddelanden, vilka utväxlats mellan företrädare för olika länder under perioden den 8 juli 2009 t.o.m. den 7 augusti 2009. Det finns i detta material endast en uppgift om koordinater och den uppgiften avser förhållandena den 8 juli, vilket således är i tiden före den i målet kontroversiella perioden. Däremot kommenteras i e-postmeddelandena var Solero i vissa skeden under tidsperioden har befunnit sig och hur båten har färdats. E-postmeddelandena omfattas emellertid, enligt det andra landets uppfattning, av internationell sekretess då landet ifråga har förutsatt att meddelandena inte ska offentliggöras.

Mot bakgrund av detta har jag beslutat att de aktuella e-postmeddelandena omfattas av sekretess jämlikt 15 kap 1 § OSL.

Parterna kommer emellertid att jämlikt 10 kap 3 § OSL lämnas uppgift om vad materialet innehåller i den utsträckning det behövs för att parten skall kunna ta tillvara sin rätt, utan att det intresse som sekretessen skall skydda allvarligt skadas. Detta sker genom att parterna erbjuds möjlighet att ta del av en sammanfattning av vad e-postmeddelandena innehåller.

Karin Bergstrand

info

Från: Alander Sakari - TSM <Sakari.Alander@dom.se>
Skickat: den 13 november 2012 10:49
Till: info
Kopia: Bergstrand Karin (Karin.Bergstrand@aklagare.se)
Ämne: spansk polis

Till Johan Eriksson

Hej

Jag har fått besked från åklagaren att man lokaliserat den spanska polis som varit involverad när Andreas Niklasson fotograferades i Barcelona i början av juli 2009. Jag har också fått besked om att det skulle gå att höra denna polisman med kort varsel (såvitt jag uppfattat så kommer även åklagaren att åberopa förhör med vittnet).

Problemet är att enligt svensk lag vittnar poliser under sina identifikationsnummer, ej under sina namn. Så jag ser inga möjligheter att tillåta ett sådant vittnesförhör (se RH 2007:24)

Med vänlig hälsning

Sakari Alander

Rådman, Avdelning 4, Stockholms tingsrätt

08-561 65 384 • sakari.alander@dom.se • Postadress: Box 8307, 104 20 Stockholm • Besöksadress: Scheelegatan 7 • Fax: 08-561 65 004 • www.stockholmstingsratt.se